

Flateyjarbók

E 105
.F58
Copy 1

LIBRARY OF CONGRESS

0 011 558 300 1

Flateygjarbok.

The „Flatey Book”

written between 1380 and 1400 for John Hakonsson, was in the 17th century in the possession of John Finsson of Flatey in Breidafirth (Iceland), from whom, through bishop Brynjulf it came, in 1662, to the Royal Library in Copenhagen, where it has remained ever since.

This book is the most perfect of all Icelandic manuscripts.

In 905 columns it gives the history especially of the Northern countries until the end of the 14th century; but in the present reproduction only those few pages are printed, which concern the discovery of America by the Northmen in the first years of the 11th century.

„Flatö Bogen.”

skreven mellem 1380 og 1400 for Jon Hakonsson, tilhørte i det 17. Aarhundrede Jon Finson af Flatö i Breidafjörd (Island), fra hvem den gennem Biskop Brynjulf i 1662 kom til det Kongelige Bibliotek i Kjöbenhavn, hvor den siden er forbleven.

Denne Bog er det fuldkomneste af alle islandske Manuskripter.

Paa 905 Spalter giver den navnlig de nordiske Landes Historie indtil Enden af det 14. Aarhundrede; men i nærværende Reproduktion er kun trykt de faa Sider, som angaa Nordboernes Opdagelse af Amerika i de første Aar af det 11. Aarhundrede.

All rights reserved.

Eftertryk forbydes.

Published by the Royal Danish
General Staff, Topographical Department.

Copenhagen, May 1893.

Udgivet af den Kongelige Danske
Generalstabs topografiske Afdeling.

Kjöbenhavn, Maj 1893.

Flateygjarbok.

The „Flatey Book”

written between 1380 and 1400 for John Hakonsson, was in the 17th century in the possession of John Finson of Flatey in Breidafirth (Iceland), from whom, through bishop Brynulf it came, in 1662, to the Royal Library in Copenhagen, where it has remained ever since.

This book is the most perfect of all Icelandic manuscripts.

In 905 columns it gives the history especially of the Northern countries until the end of the 14th century; but in the present reproduction only those few pages are printed, which concern the discovery of America by the Northmen in the first years of the 11th century.

„Flatö Bogen.”

skreven mellem 1380 og 1400 for Jon Hakonsson, tilhørte i det 17. Aarhundrede Jon Finson af Flatö i Breidafjord (Island), fra hvem den gennem Biskop Brynjulf i 1662 kom til det Kongelige Bibliotek i Kjöbenhavn, hvor den siden er forbleven.

Denne Bog er det fuldkomneste af alle islandske Manuskripter.

Paa 905 Spalter giver den navnlig de nordiske Landes Historie indtil Enden af det 14. Aarhundrede; men i nærværende Reproduction er kun trykt de faa Sider, som angaa Nordboernes Opdagelse af Amerika i de første Aar af det 11. Aarhundrede.

All rights reserved.

Published by the Royal Danish
General Staff, Topographical Department.
Copenhagen, May 1893.

Eftertryk forbydes.

Denmark. Generalstabens Topografiske Afdeling.
Udgivet af den Kongelige Danske
Generalstabs topografiske Afdeling.
Kjöbenhavn, Maj 1893.

THE LIBRARY
OF CONGRESS

E 105
.F58

27634

YHARBU INT
22780800 70

DOrualldr het maðr þættir rauda. cap
son osualldr ulfr son byna þu son þu. 201

Þorualldr het maðr
son Osualldr, Ulf sonar ôæna þoris sonar. Þorualldr ok Æi- 60

Þaattr Eiriks rauda. Capitulum.

rekr hni raude son hni þ ap jadr t illz þ viga lab þa v hñā
bōgr illō þa bōgu þyrtar dānna a hōnstrōnd þar andadiz
þa. æn þeb þa þoshild dōt fōd z þbiang bñar bñgu
þa æt þbiang hni haub dāllþi vebz æn þa nōd z bio
a ænre bñdñ hñ uat hōnne son æn z þñllar h lepr en
epē uig eyulfr saurs z holmgāung hñpñt vñ æn gr bñ
z haubā dāl þo h uestir til hñeida þ. z bio f ðoneij ænre bñ h le
di fgeñi lēztubk z nādiz h ballad t. þad ap gðuzt dēlluz
hñdiz m þ fgeñi tē lōg fōgu æn. Styr fgeñi þ uestir æn at
mali z eyulfr z fūneij z lñ bñanz z alþa þ. z þbiang uipñ
son. hñ fgeñlingu uatñ lñnuz þad gellu z þgeñi z hñstā dā
æn vñd lēb a fñet fge bio æn þa lēp lñt hñp f æn uoge
en er h uat hñm þulgñ þa fñit hñ vñm eyliat æn lāgē
þ æt hñdāde æt lēta lānz þet er gñnbñgn son ulfr krabū lā
er þab uestir um hñ þa er h þa gñnbñgn lēb. kueta h ap
er mñu lēta al vñnā lñnā ep h þynde lñdñ. æn. siglde mñdñ
spēl z iokli h þa lñt z bñm uat æt þ þa fñm h ballad mñd
mñu lā hñtñ nñ hlāstñr h þo þa þad lñd mñ lñdñu æt
lēta ep þa nñ bñgñdñ lñdñ h uat hñm þyrtar uat f æn
en nœr mñd hñne eyliat hñgñ mñ uat ep þo h t æn þ. z
tōb fñr þar bu stād h þo f lñm f hñm uestir uñgñd z gñp
uñd gñep. f uat ænñ uat f hñm uat hñpñt gñpñe
hñ þñnā lñmānz þo h t illz z bñm lēpñ lñm f hñeida þ. h
ballad lñdñ f er h hñpñt pñndñ gñenñ þat h hñt f mñu
þyrtar mñ fñgñt er lñdñ hñ uat æn uat æn uat æn uat æn
lñmānz ep þo h t hñgñ lñdñ h bio f hñtā hñd f æn þa
lñu lēgñt pñnd mñ æt a þ lñmānz lñmñt æn vñd þo h t hñ
gñt gñenñd þa þo hñpñt pñnd tōgr lēpñ z hñeida þ. z bñ
þ en pñgñt hñmñst vñ fñgñt lñm þab æpñt lñm tñn
dñst þ uat vñ uatñ þyrtar en lñm uat lōgtēñm lñdñ z
þ lñmānz lñmñt þ vñ fñdñt þp z fñuallz bñdñnz f fñr mñnā
mñ fñ gññt er þa þ vñ mñ ænre bñ. hñulfr hñulfr þ. hñ
a hñulfr nese. ketill ketill þ. hñpñt hñpñt þ. fñm fñlñd
at hñlñ fñmānz f alþa þ. þbiang gñnā fñlñ þ. æn ænñ þ.
hñpñt hñpñt þ. z uatñ hñpñt æn lñmānz æn lñmānz þ.
en lñmānz þo hñ uat hñgñt. lēpr hñm t hñdñ
a er lēstñ uat hñm lñdñ þa þ er æn vñd þo h
ar hñgñt gñenñd þa þo hñpñt son æn uat ap gñn
lñdñ tñlñt. bñm h t þrñndñt um hñstñr þa t æt
mñgñnā lñm u bñm nōdñ ap hñlōgñ tñd. lēpr lāgñt hñ
þi lñm tñ t mñd gñt z þo hñpñt æpñd æt fñr bñdñt fñ
hñ lñm oðz hñdñm mñ er a hñ pñnd bñm gñt fñr æn
bñuallz uat lēp uat hñ þa lñm z ælñt lñpñdñt hñ fñ
lēpr mñ fñm uatñ uat hñlñm hñm lñtñd gñntñ
en lñmānz uat bñdñt son hñpñt tñt hñ uat pñnd fñgñ
þ fñ lñmānz mñnz f hñulfr gñp fñmānz fñ ænñ
e uogñ z vñdñ nese. hñulfr bio þyrtar ænre bñdñt fñdñ fñ
bñnā hñ en bñmñ son þrñ z vñ hñm epñlñgñt mñdñ hñ
þyrtar uat þeg a uñgñ dñlñ uatñ hñm gñt bñdñ t pñdñ z
mñdñmñ z uñ lñm uat hñuot vñ lñdñt æn mñ þegñ lñm bñ
vñ æn bñmñ lñpñ f þo hñ z hñm lñdñt uat er hñ fñnō
þa hñ hñulfr t gñnñt hñpñt mñ æn z hñ bñm lñm
mñ hñulfr vñ ænre lñdñt hñm bñmñ tñ er æn hñpñt
dñgñt æpñt þat er þñdñ fñpñ. æn mñ bñdñt mñkñ
vñmñ mñnā lñmñt þa bñmñ hñdñt hñlñt hñt pñlñt
hñlñt ænñmñ tñ mñ lñlñ. hñulfr bio a hñulfr nese fñ
hñm gñpñt mñdñ æn. vñdñ bio f hñtā hñdñ hñuot
þat mñ mñstñ uatñ z lñm ælñt al hñ fñ vñ bñm æn
lēpr fñuallz z fñmñ en þñdñt hñt dñt hñ fñ fñpñt mñ
er fñmñt hñt z bñgu þa fñ gñdñ fñ lñm mñ t hñpñt hñ

rekr hinn raude, son hans, foru af Jadr til Islandz, firir viga sakir. Þa var vñdñ
bygt Island. Þeir biuggu fyst at Draungum) a Hornnstrondum). Þar andadiz/-
st Þorualldr. Æirekr fek) þa Þorhilldar, dottur Þorundar ok Þorbiargar knarrar bringu,
er þa atti Þorbiornn) hinn haukdalski. Redzst Æirekr þa nordan ok bio
a Æirekstodum hñ Uatthornne). Son Æireks ok Þorhilldar het Leifr. En 5
eftir uig Eyulfs saurs ok holmgāungu Hrafnz uar Æirekr gerr brot/
or Hauka dal. For han) uestir til Breida fiardar ok bio j Öxney a Æirekstodum. Han) le-
di Þorgesti setastokka ok nadi æigi; han) kallade til. Þadan af gerduast deilur ok
bardagar med þeim Þorgesti, sem segir j sögu Æireks. Styr Þorgrims son uettir Æireki at
malum), ok Eyulfr or Suiney ok synir Branz or Alfta firde ok Þorbiornn) Uilfs 10
son). En Þorgestlingum) uettir synir Þordar gellis ok Þorgæir or Hñtar dal.
Æirekr uard sekr a Þornes þinge. Bio Æirekr þa skip sitt hafs j Æireks uoge,
en er han) uar buinn, fylgdu þeir Styr honum) vt om eyiar. Æirekr sagde/
þeim, at han) ætlade at leita lānz þess, er Gunnbiornn) son Ulfs kraku sa,
er rak) uestir um haf, þa er han) fann Gunnbiarnar sker. Kueta han) af 15
tr mundu leita til vñnā sinna, ef han) fynde landit. Æirekr siglde undan Sn-
gellz iokli. Han) fann landit ok kom utan at þui, þar sem han) kallade Mid-
iokul; sa hñtñ nñ Blaserkr. Han) for þa þadan sudr med landinu at
leita, ef þadan ænri byggjanda landit. Han) uar hinn fysta uetr j Æireks-
ey, nærr midri hinne eystri byggd. Um) uorit eftir for han) til Æireks fiardar ok 20
tok ser þar bu stad. Han) for þat sumar j hñnā uestri ubyggd ok gaf
uñdñ ðrñefni. Han) uar annan) uetr j Holmum) uit Hrafnz gripw; en/
hit fñdñ sumarit) for han) til Islandz ok kom skipe sinu j Breida fiord. Han/
kallade landit, þat er hafde fundit, Grænland, þuiat han) kuat, þat mundu
fysa menn þangat, er landit hñt uel. Æirekr uar a Islande um uetrin, en om 25
sumarit eftir for han) at bygia landit; han) bio j Bratta hlid j Æireks firde.
Suo segia frodir menn, at a þui sama sumre, er Æirekr raude for at by-
ggja Grænland, þa for halfr fiorde tōgr skipa or Breida firde ok Borgar
firde, en fiortan) kuomuzst vt þangat; sum rak) afr, en sum tyn)-
duast. Þat uar xv uetrum), fyr en kristni uar lōgtēkin a Islande; a 30
þui sama sumre foru utan Fridrekr byskup ok Þorualldr Kodrans son þessir menn na-
mñ land a Grænlandi, er þa foru vt med Æireki: Heriulfr Heriulfs fiord, han) bio
a Heriulfs nese; Ketil Ketils fiord; Hrafn Hrafnz fiord; Sölui Sölua d-
al; Helgi Þorbranz son Alfta fiord; Þorbiornn) Glora Siglu fiord; Æinar Æinars fiord;
Hafgrinn Hafgrins fiord ok Uatna huerfui; Arnlaugr Arnlaugs fiord; 35
en sumer foru til uestri byggdar. Leifr hepnir var skidr.

Þa er sextan) uetr uoru lñdñr, fra þui er Æirekr raude for
at byggja Grænland, þa for Leifr son Æireks utan af Græn-
lande til Noregs. Kom han) til Þrandheims um haustit, þa er Olaf konungr
Tryggva son) uar kominn nordan af Haloga lande. Leifr lagde ski- 40
þi sinu inn til Nidar óss ok for þegar a fund Olafs konungs. Bodade konungr tñ
honum) sem odrum) heidnum) monnum, er a hans fund komu. Gek konungi þat au-
duelliga uit Leif; uar han) þa skidr ok aller skipueriar hans. Uar Le-
ifr med konungi um) uetrinn) uel halldinn.

Biarni leitadi Grænlandz.
Heriulfr uar Bardar son Heriulfs sonar. Han) uar frændi Ingo 45
Hlfs landnama mannz. Þeim Heriulfui gaf Ingolfr land amill-

e Uogs ok Reykia nes. Heriulfr bio fyst a Dreptokki). Þorgerdr het
kona hans, en Biarnne son þeirra, ok var hinn efnligasti madr. Han/
fystizst utan þegar a unga allðri; uard honum) gott bæde til fiar ok/
mannuirdingar, ok uar sinn uetr huort utan landz edr med fedr sinum). B- 50
rattatti Biarnne skip j fōrum, ok hinn sidarsta uetr, er han) var j Noregi,
þa bra Heriulfr til Grænlandz erdar med Æireki, ok bra bui sinu.

Med Heriulfui var a skipe sudreyskr madr kristinn), sa er orti Hafger-
dingar drapu. Þar er þetta stef j : Minar bidr ek munku
reyni || meina lausann fara bæina ||; hñdis hallde hñttar fñldar || 55
hallar drottinn) yfir mer stalli ||. Heriulfr bio a Heriulfs nese; han) var
hinn gogfasti madr. Æirekr raude bio j Bratta hlid; han) uar
þar med mestri uirdingu, ok lutu allir til hans. Þessi voru born Æireks:
Leifr, Þorualldr ok Þorstœinn, en Freydis het dottir hans; hon) uar gift þeim manni,
er Þoruadr het, ok biuggu þau j Gōrdum, þar sem nu er byskupstoll. Hon) 60

ric the Red, his son, went from Jæderen¹⁾ to Iceland, for manslaughter's sake. Then was widely colonized Iceland. They lived first on Drange at Hornstrand. There died Thorvald. Eric married then Thorhild, daugter of Jörund and Thorbiern Knarrarbringa, who then had married Thorbiorn the Hökdöler. Went Eric then from north and took abode at Eric's stad beside Vatshorn. Eric's and Thorhild's son was called Leif. But after Eyulf Sör's and Duelling-Rafn's slaughter Eric was made away from Hökedal. Went he westward to Breidafirth and took abode in Öxney at Eric's stad. He lent to Thorgest his seat-posts, and got them not back; he then claimed them. Thence was made quarrelling and fighting with them, the Thorgesters, as it says in Eric's Saga. Styr Thorgrimsson aided Eric in the matter, and Eyulf of Sviney and the sons of Brand of Alptafirth and Thorbiorn Vifils-son. But the Thorgesters were aided by the sons of Thord Geller and Thorgeir of Hitardal. Eric was outlawed at Thorness Thing. Made Eric then his ship ready to sail, in Eric's vág, but when he was ready, followed they, Styr's, him out around the islands. Eric said to them, that he intended to search for that land, which Gunnbiorn Ulf Krages son saw, when he was driven westward across the ocean, when he found Gunnbiorn's Skerry. Said, he back might go for his friends, if he found the land. Eric sailed away from Sn-owfell's-Jokul. He found the land and came from without to that, which he called Mid-jokul; is called now Blaserk. He went then from thence southward along the land to search, if the land might be fit for settling. He was that first winter on Eric's-ey, near the middle of the eastern settlement. The spring after he went to Eric's firth and took there his abode. He went that summer to the western uninhabited tracts and gave far and wide local names. He was the second winter at Holme by Rafnsgnipa; but the third summer he went to Iceland and came with his ship to Breidafirth. He called the land, that he had found, Greenland; for he said, that might attract men thither, when the land had a fine name. Eric was on Iceland during the winter, but on the summer after he went out to settle the land; he lived at Brattalid in Eric's firth. So say wise men, that in the same summer, when Eric the Red set out to settle Greenland, then three tens and a half²⁾ ships sailed out of Breidafirth and Borgarfirth, and fourteen came out thither; some were driven back and some cast away. That was XV winters, before christianity was fixed by law in Iceland; in the same summer went away Frederic the Bishop and Thorvald Kodransson. These men took land in Greenland, who then went out with Eric: Heriulf Heriulfsfirth, he dwelt at Heriulfsness; Ketil Ketilsfirth; Rafn Rafnsfirth; Sölve Sölvedal; Helge Thorbrandsson Alptafirth; Thorbiorn Glora Siglefirth; Einar Einarsfirth; Hafgrim Hafgrimsfirth and Vatnehverf; Arnlög Arnlögsfirth; but some went to the western settlement. Leif the happy was christened. When sixteen winters were passed, since Eric the Red went out to settle Greenland, then went Leif Eric's son out from Greenland to Norway. Came he to Drontheim in the autumn, when Olaf king,³⁾ Trygvæ's son, was come from Halogaland. Leif laid his ship in to Nidaros and went at once on a visit to Olaf king. Expounded the king the faith to him as to other heathen men who to visit him came. Was to the king this easy with Leif; was he then christened and all his shipmates too. Was Leif with the king all the winter well treated. Biarne sought Greenland. Heriulf was son of Bard Heriulfsson. He was a kinsman to Ingo-⁴⁾ If the land-taking-man. To them Heriulf's gave Ingolf land between en Vág and Reykianess. Heriulf dwelt first at Drepestok. Thorgerd was called his wife, and Biarne their son, who was a most promising man. He longed to go abroad even in his young age; was he well off both in wealth and in men's esteem, and was every winter either abroad or with his father. Soon Biarne owned ship in freight, and the last winter, that he was in Norway, Heriulf set about a Greenland-voyage with Eric, and broke up his home. With Heriulf was on the ship a Christian man from the Sudreyr³⁾, who made the Hafgerdinga Drapa. There is this stave in it: Mine beg I monks' searcher||, faultless voyages to forward||; the hawk's may he hold the hood of the earth|| the hall's king over me seat||⁴⁾. Heriulf dwelt on Heriulfsness; he was a most regarded man. Eric the Red dwelt at Brattalid; he was there with most esteem, and louted all to him. These were Eric's children: Leif, Thorvald, and Thorstein, but Freydis was called his daughter; she was wedded to a man called Thorvard, and dwelt they at Garde, there where now is bishop-seat. She [was]

rik den Röde, hans Sön, drog fra Jæderen til Island, for Drabs Skyld. Da var vidtom bebygget Island. De boede først paa Drange ved Hornstrand. Dér døde Thorvald. Erik ægtede da Thorhild, Datter af Jörund og Thorbjærg Knarrarbringa, som da havde ægtet Thorbjörn den Hökdölske. Drog Erik da nordfra og boede paa Eriksstad ved Vatshorn. Eriks og Thorhilds Sön hed Leif. Men efter Eyulf Sörs og Holmgang-Rafns Drab blev Erik forvist bort fra Hökedal. Drog han vestlig til Breidafjord og boede paa Öxnö paa Eriksstad. Han laante Thorgest Sædestötter og fik dem ikke tilbage; han krævede da. Deraf kom Tvist og Slagsmaal med Thorgestlingerne, som fortælles i Eriks Saga. Styr Thorgrimssön ydede Erik Hjælp i Sagen, og Eyulf fra Svinnö og Brands Sønner fra Alptafjord og Thorbjörn Vifils-son. Men Thorgestlingerne støttedes af Thord Gellers Sønner og Thorgejr fra Hiterdal. Erik blev fredløs paa Thornæs Ting. Gjorde Erik da Skibet sit sejklart i Eriksvaag, og da han var færdig, fulgte Styr's ham ud om Öerne. Erik sagde dem, at han agtede at lede det Land op, som Gunnbjörn, Ulf Krages Sön, saa, da [han] drev vestpaa over Havet, dengang at han fandt Gunnbjörns Skær. Sagde, han tilbage monne drage til Vennerne sine, hvis han fandt Landet. Erik sejlede bort fra Sn-efjæld Jökul. Han fandt Landet og kom ude fra ind til det, som han kaldte Midt-jökul, den hedder nu Blaserk. Han drog da derfra sønder med Landet for at søge, om dersteds Landet var bebyggeligt. Han var hin første Vinter paa Eriks-ö nær Midten af den østre Bygd. Om Vaaren derefter drog han til Eriksfjord og tog sig dér Bolig. Han drog den Sommer til den vestre Ubygd og gavar rundt om Stednavne. Han var den anden Vinter paa Holme ved Rafnsgnipa; men den tredje Sommer fór han til Island og kom med sit Skib til Breidafjord. Han kaldte Landet, som han havde fundet, Grönland, thi han sagde, det monne trække Mænd derhen, naar Landet hed smukt. Erik var paa Island om Vinteren, men om Sommeren efter drog han bort at bebygge Landet; han boede paa Brattelid i Eriksfjord. Saa sigte kyndige Folk, at i den samme Sommer, hvor Erik den Röde fór ud at bebygge Grönland, da drog halofjerdsindsti⁴⁾ Skibe fra Breidafjord og Borgarfjord, og fjorten kom ud dertil, somme drev tilbage og somme forliste. Det var XV Vintre förend Kristendommen blev lovfæstet paa Island; i den samme Sommer drog afsted Fredrik Biskop og Thorvald Kodranssön. Disse Mænd tog Land paa Grönland, som der drog ud med Erik: Herjulf Herjulfsfjord, han boede paa Herjulfsnæs; Ketil Ketilsfjord; Rafn Rafnsfjord; Sölve Sölvedal; Helge Thorbrandssön Alptafjord; Thorbjörn Glora Siglefjord; Ejnar Ejnarsfjord; Hafgrim Hafgrimsfjord og Vatnehverf; Arnlög Arnlögsfjord; men somme fór til Vesterbygden. Leif den Lykkelige blev døbt. Da at sexten Vintre vare forledne, fra den Gang at Erik den Röde drog ud at bebygge Grönland, da drog Leif, Eriks Sön, bort fra Grönland til Norge. Kom han til Trondhjem om Hösten, da at Olaf Konge,⁴⁾ Trygves Sön, var kommen norden fra Haloge Land. Leif lagde Skibet sit ind til Nidaros, og drog strax i Besög hos Olaf Konge. Bebudede Kongen Troen ham ligesom andre hedenske Mennesker, der kom i Besög hos ham. Gik dette for Kongen let med Leif, blev han da døbt og alle Skibsfolkene hans. Var Leif hos Kongen om Vinteren vel behandlet. Biarne opsögte Grönland. Herjulf var Sön af Bard Herjulfssön. Han var Frænde af Ingo-⁴⁾ If Landnamsmand. Til Herjulf's gav Ingolf Land imellem Vaag og Reykianæs. Herjulf boede først paa Drepestok. Thorgerd hed hans Kone og Bjærne deres Sön, som var en højst evnerig Mand. Han længtes udenlands allerede i sin unge Alder; han stod sig godt baade med Rigdom og med Anseelse, og var hver Vinter enten udenlands eller hos sin Fader. Snart ejede Bjærne Skib i Fart, og den sidste Vinter at han var i Norge, da beredte Herjulf sig til Grönlandsfærd med Erik og brød op sit Hjem. Med Herjulf var paa Skibet en syderöisk kristen Mand, som gjorde Hafgerdinga Drapa. Dér er dette Stev i: Mine beder jeg Munkes Pröver|| meen-löse Rejser fremme;|| Högens holde Hættes Jordens|| Hallens Drot over mig Sæde||²⁾ Herjulf boede paa Herjulfs-Næs; han var en højst anset Mand. Erik den Röde boede paa Brattelid; han var dér med mest Agtelse, og löde alle ham. Disse vare Eriks Börn: Leif, Thorvald og Thorstein, men Freydis hed hans Datter; hun var gift med en Mand, som hed Thorvard, og boede de i Garde, dér som nu er Bispestol. Hun [var]

1) in the south of Norway. 2) 35. 3) the Hebrides. 4) I beg the faultless monk-searcher (Christ) forward my voyages; may the king of the halls of the earth's hood (Heaven) hold the hawk's seat (his hand) over me! ⁴⁾reigned from 995 to 1000

¹⁾35 ²⁾Jeg beder Munkes menlöse Pröver (Christus) fremme mine Rejser; Jordens Hættes (Himlens) Hallers Drot holde Högens Sæde (Haanden) over mig! ⁴⁾regerede fra 995 til 1000

suate mibil en þuans uar lal m uar h' mlog geym þ þe
 hœditt uar polt at gærdi þ þinua þ sama linn bō. bearnne
 skipi linn deyrar er það h' h' þe byr sigl vni vorit þan
 nœnde þattu biarnna mibil z villde æ þa ap skipe sinu þa þi
 du hœditt h' h' h' uat er h' bærast þ en h' linn æt h' ætade æt
 halla linnennu linn z þigat pōð linn uat vlit z vil ek h'
 allta skipinu til gnlðz ep þ vlit m þylgd vœtta allir quod
 uat h' ræðu þylgia vilta þa mli. biarnne v vitlig mū þibia
 uoz þa þar sem æinge uoz h' þ bœmt þ gnlðz h' þ en þo hal
 ka þir nu þ h' þ þ þ þ bœmt z siglō þua daga þar t' t' lōðir
 nat uatinn en þa toþ ap þyrima z lagde æt noœennur z þabur
 z uisþr æt hœtt æt þ þ z lōðir þ mlog dægru. ept þ þa þ
 lōðir z matlu þa dila æt uat mū segl z sigla þua dægr.
 æt þ þa lōðir z ræddu um m' lōðir h' þ þa mū uat æt b. hœ
 tætt h' þia æt þ mli æt gnlð þir spyrta h' uoz h' uil sigla æt þellu
 lōðir æt þ þ mli rædd æt sigla þ nand uat lōðir æt h' uo gā þir ok
 þa þ þat æt lōðir uat opiaullat z lōðir uat z linn hœditt
 a lōðir z linn lōðir a bab þozta z linn lōðir hœpa æt h' linn
 sigla þir toþ dægr æt þ þ linn æt h' linn hœpa h' uoz b. æt
 lade þ en gnlð. þ q æt hœtt ætla þua gnlð en h' þyria þir
 æt toþlar eru mlog myklu sagdur agnlð þir nalgudust linn
 þua linn z linn þ þa linn h' z vœtt uat þa toþ ap þir þ þ þa
 æt linn hœtt þ þ þ þa þ rædd æt toþ þ linn en b. uil þ æt
 þir þoðust hœtt þua þua vid z nœtt æt ōngu æt þ þ obirg
 linn. b. en þo þe h' ap þua nō bœtt amœtt ap hœtt linn h' þat
 þa vœtt segl z h' uat gē z linn þua æt þua linn z sigla
 h' þ vœttinnat þir þua dægr z linn þua linn þua æt þ þ uat h'
 æt z þuallat z toþull a þir spyrta þa ep h' uat uillat æt linn
 linn þar en h' q æt þ uat þua mli linn þua linn og agnœtt
 nu lōðir þir æt segl h' hœtt mli linn þua z linn æt þ v æt linn
 linn en linn þ þ þ linn z hœtt þ h' þ linn linn bœtt en vœ
 æt þ þ linn z hœtt b. þa linn z æt sigla mœtt en bœtt dæ
 gde æt linn þua z vœtt siglō nu þogur æt þ þ linn
 h' þ þua þa þua þir b. h' uoz h' æt linn þua dæ gnlð æt
 b. linn linn en linn þ þ en mli æt linn þua gnlð z h' mli æt linn
 hœtt linn gā þir z linn linn æt linn nœtt æt linn dægr
 z uat þar hœtt æt linn en þar h' h' uat þad b. ap nœtt
 z ap þ h' þ nœtt þapn tœtt z en linn hœtt h' uat uel þ
 b. nu æt þ uat linn z hœtt nu siglingu z en mli þoður linn
 mœtt hœtt linn z linn h' þ þar ept þ. linn.

suarre mikill, en þoruardr uar lill menni; uar hon/ miog gefin til fear.

Hædit uar folk aa Grœnlandi j þann tima. Þat sama/ sumar kom/ Bearnne/ skipi/ sinu a Eyrrar, er fadir hans hafde brott siglt/ om vorit. Þau/

tidende þottu Biarnna/ mikil, ok/ villde æigi bera af skipe sinu. Þa/ spur-
du hasetar hans, huat er han bærast firir; en han suarar, at han ætlade at 5
hallda/ sidueniu sinne ok/ þiggia/ at fōðr sinum/ uetr rist; ok/ vil ek/ h-

allda/ skipinu til Grœnlandz, ef þer vilit mer fylgd œtta. Allir quod-

uast hans radum fylgia vilia. Þa mœlti Biarnne: æ vitrlig mun þikia

uor ferd, þar sem æingi uorr hœfir komit j Grœnlandz haf. En þo hal-

lda þeir nu j haf, þegar þeir voru bœtt, ok sigldu þria daga þar til er landit 10

uar uattnat; en þa tok af byrina, ok lagde aa norœennur ok þokur,

ok uissu þeir æigi, huert at þeir foru, ok skipti þat mōrgum dægrum. Eftir þat sa þeir

sol sia ok maattu þa deila ættir; uinda nu segl ok sigla þetta dægr,

adr þeir sa land, ok ræddu um med ser, huat landi þetta mun uera; en Biarnne kœ-

ttætt hyggia, at þat mundi æigi Grœnland. Þeir spyrta huort han uill sigla at þessu 15

landi æt æigi. Þat er mitt raad at sigla j nand vit landit. Ok suo gera þeir, ok

sa þat bratt, at landit uar ofiaullott ok skogi uætt ok smar hœdir

a landinu; ok letu landit a bak/ borda ok letu skaut horfa a land. Sidan

sigla þeir tuð dægr, adr þeir sa land annat. Þeir spyrta, huort Biarnne æt-

lade þat en Grœnland. Han kuær æigi hœldr ætla þetta Grœnland en hit fyrri/ þui 20

at ioklar ere miog myklar sagdir a Grœnlandi. Þeir nalgudust bratt

þetta land ok sa þat vera slett land ok vide rœtt. Þa tok af byr firir þeim/ þa r-

æddu hasetar, þat at þeim/ þotti þat rad at taka þat land, en Biarnne uill þat æigi.

Þeir þottust bæde þurfua/ vid ok rœttu. At ōngu eru þer þui obirgir,

segir Biarnne; en þo fœk han af þui nōkkt amœtt af hasetum sinum. Han bat 25

þa minda segl, ok suo var gert, ok settu fram stafnu fra lande ok sigla j

haf rœttynnings byr þriu dægr ok sa þa landit þridea; en þat land uar h-

att ok fiollott ok iokull a. Þeir spyrta þa, ef Biarne villde at lande

lata þar, en han quær æigi þat vilia, þuiat mer linn þetta land og agnœtt.

Nu logdu þeir æigi segl sitt, hallda/ med landinu fram ok/ sa, at þat var eyland, ...30

settu enn stafnu vid þui landi ok hœldu j haf hinn sama byr; en æt-

dr æt j hœtt, ok bad Biarne þa/ suipta ok æigi sigla mœtt en bæde dæ-

gde uel skipi þeirra ok rœdda. Sigldu nu flogur dægr. Þa sa þeir land

hit fiorda. Þa spurdu þeir Biarna, huort han ætlade þetta vera Grœnland æt æigi.

Biarne suarar: þetta er likætt þui er mer er sagt fra Grœnlandi, ok her munu ver at landi 35

hallda. Suo gera þeir ok taka land/ under æinhueriu nese at kœllde dags.

Ok uar þar baatr a nesinu, en þar bio Heriulfr fadir Biarna a þui nesi.

Ok af þui hœfir nesit nafnu tekit ok er sidan kallat Heriulfs nes. For

Biarne nu til fœddur sins. Ok hœttir nu siglingu ok er med fōður sinum,

medan Heriulfr lifde, ok sidan bio han þar eftir fōður sinn. 40

	very proud, but Thorvard was a little man; she was chiefly given to him for his wealth's sake .	
	Heathen were the people in Greenland at that time . That same summer came Biarne	
	with his ship to Eyrar ⁴⁾ , when his father had sailed away in the spring . This	
	tidning seemed to Biarne great, and would he not unload his ship . Then ask-	
5	ed his crew, what he intended; but he answers, that he meant to -----	
	keep to his wont and take with his father winter-abode; and will I g-	
	o with the ship to Greenland, if you will me company bear . All re-	
	plied, his advice would they follow . Then quoth Biarne : unwitty may be thought	
	our voyage, since none of us has come into the Greenland sea . But yet pu-	
10	t they now out to sea, as soon as they were ready, and sailed for three days, until the land -----	
	was hidden under the water; but the fair wind failed, and changed into north-winds and fogs ,	
	and knew they not, whither they went, and lasted this many days . Thereafter got they	
	sight of the sun, and could distinguish the airts; hoist now sail, and sail that day ,	
	ere they saw land, and deliberated with each-other, what land that might be; and Biarne pro-	
15	fessed to think, that might not be Greenland . They ask, whether he will sail to this -----	
	land or not . It is my counsel to sail close to the land . And so do they, and	
	saw that soon, that the land was mountain-less and wood-grown and small hills	
	on the land; and left the land on larboard and let the sheet turn toward land . After that	
	they sail for two days, ere they saw another land . They ask, whether Biarne suppo-	
20	sed this was Greenland yet . He quoth no more to think this to be Greenland than the former . For -----	
	glaciers are very large said to be in Greenland . They approached soon	
	this land and saw it to be a flat land and widely wooded . Then failed the fair wind them . Then ut-	
	tered the men, that to them seemed best to take that land, but Biarne will not .	
	They pretended to lack both wood and water . Of neither of these are you un-provided,	
25	says Biarne; but, though, got he for this some blame from his men . He bade -----	
	then hoist sail, and so was done, and set the stem from the land and sail	
	to sea with south-westerly wind for three days, and saw then the third land; and this land was h-	
	igh and mountainous and with glaciers on it . They ask then, if Biarne would to land	
	lay there, but he quoth, he would not, because to me appears this land unprofitable .	
30	Now they did not lower their sail, go a-head along the land and saw, that it was an island , -----	
	set again the stern toward this land and hold out to sea with the same fair wind; but the wind	
	waxed at once, and bade Biarne then to reef, and not sail faster than both would	
	suit well their ship and rigging . Sailed now for four days . Then saw they land,	
	the fourth . Then asked they Biarne, whether he thought this to be Greenland or not .	
35	Biarne answers : this is likest that, which to me has been told about Greenland, and here may we to the land -----	
	steer . So they do and take land below some ness at eve-tide .	
	And was there boat at the ness, and there dwelt Heriulf, Biarne's father, on that ness .	
	And from him the ness has taken name, and is afterwards called Heriulf's ness . Went	
	Biarne now to his father . And gives now up his sailing and stays with his father,	
40	while Heriulf lived, and afterwards dwelt he there after his father: -----	
	meget storraadig, men Thorvard var en lille Mand; var hun mest given ham for hans Rigdoms Skyld	
	Hedensk var Folket i Grönland paa den Tid . Den samme Sommer kom Bjarne	
	med sit Skib til Eyrar, da Faderen hans var bort sejlet om Vaaren . Den	
	Tidende tyktes Bjarne stor, og vilde han ikke udlade af sit Skib . Da spurg-	
	te Besætningen hans, hvad at han havde for; men han svarer, at han agtede at ----- 5	
	holde Sædvanen sin og tage hos sin Fader Vinterbo; og vil jeg h-	
	olde med Skibet til Grönland, hvis I ville mig Følge yde . Alle tilsag-	
	de at ville følge hans Raad . Da mølte Bjarne : uklog mon tykkes	
	vor Færd, eftersom ingen af os har været i Grönlands Hav . Men dog hol-	
	dt de nu ud til Havs, strax de vare rede, og sejlede tre Dage, indtil at Landet ----- 10	
	var skjult af Vandet; men da tog Bören af, og de fik Nordenstorme og Taager,	
	og vidste de ikke, hvor de fore, og medtog dette mange Dage . Derefter fik de	
	Solen at se og formaaede da at skelne Himmelegnene; højse nu Sejl og sejle denne Dag,	
	för de saa Land, og raadsloge med hverandre om, hvad Land dette mon være; og Bjarne sag-	
	de sig at mene, at det var ikke Grönland . De spørge, om han vil sejle til dette ----- 15	
	Land eller ikke . Det er mit Raad at sejle i Nærheden af Landet . Og saaledes gøre de, og	
	saa da snart, at Landet var ufjeldet og skovbevoxet og med smaa Høje	
	paa Landet; og lod Landet til Bagbord og lod Sködet vende mod Land . Siden	
	sejle de to Dage, för de saa et andet Land . De spørge, om Bjarne men-	
	te, det nu var Grönland . Han svarede, ikke heller troede han dette var Grönland mer end det forrige . Thi ----- 20	
	Jökler ere meget store paa Grönland, er det sagt . De nærmede sig snart	
	dette Land og saa det var fladt Land og vidt bevoxet . Da tog Bören af for dem . Da ud-	
	talte Folkene, at for dem tyktes det raadeligst at tage det Land, men Bjarne vil det ikke .	
	De mente baade savne Ved og Vand . Med intet deraf ere I uforsynede ,	
	siger Bjarne; men dog fik han derfor nogen Dadel af Folkene sine . Han böd ----- 25	
	da højse Sejl, og saaledes blev gjort, og satte de Forstavnen fra Land og sejle ud	
	paa Havet för Sydvest-Bör tre Dage, og saa da det tredie Land; og det Land var h-	
	öjt og bjergigt og med Jökler paa . De spørge da, om Bjarne vilde til Land	
	lægge der, men han siger ikke at ville det, thi mig synes dette Land ugavnligt .	
	Nu lagde de ikke Sejlet deres, holde langs Landet frem og saa, at det var en Ö, ----- 30	
	sætte atter Bagstavnen mod det Land og holde ud til Havs for samme Bör; men Vind-	
	en voxede strax, og böd Bjarne da rebe og ikke sejle stærkere end baade pas-	
	sede vel för Skibet deres og för Rigningen . Sejlede nu i fire Dage . Da saa de Land,	
	det fjerde . Da spurgte de Bjarne, om han skönmede dette være Grönland eller ikke .	
	Bjarne svarer : dette er ligest det, som mig er sagt om Grönland, og her monne vi til Land ----- 35	
	holde . Saa gøre de og tage Land under et Næs ved Kvæld .	
	Og var der Baad ved Næsset, og der boede Herjulf, Bjarnes Fader, paa det Næs .	
	Og af ham har Næsset taget Naæn og er siden kaldet Herjulfs Næs . Drog	
	Bjarne nu til Fader sin . Og opgiver nu Sejlingen og bliver hos Fader sin,	
	medens Herjulf levede, og siden boede han der efter Faderen sin . ----- 40	

Þat er h' hefr Grœnlendinga þaatt. capitulum.
 nu þu næst at biarne huiþi þ þo vœð
 ap gultne apund ær þ z cœþ þ v' hni vt
 lagsle biarne þ þau hni e' h' haptē lond
 set z þottu in h' vit hapa vpozati e' hni
 haptē ebbi at segia ap þ hni z þeþ h' ap þ nobbur amœd
 biarne gœt hni mady þ z þo vt t' gultne v' hni ept
 var nu nubil vni vœd vni lida læitan. leifr t' ær þau
 ta o' hata hni þo apund biarne huiþi tōn z þeþre
 lapp et hni z þeð til hasetā hni at þo haptē þiost tōg
 mā lām. leifr bad gni þodur ær at h' mœ en þ vā þo
 tte. ær taldizst hells undan kuetzt þa vā hni j alls
 z kuetzt minna mega v' uose aullu e' v. leifr g' h' en mdu
 mest heill styra ap þ mdu z þa let ær ept t' z þið h
 emā þa e' þu eru at þu bni z v' þa lām at þa t' leþs

Þat er Her hefr Grœnlendinga þaatt. Capitulum.
 nu þessu næst, at Biarne Heriulfs son kom vtan
 af Grœnlende afund Æireks jalls, ok tok jall vid honum vel,
 sagde Biarne fra ferdum sinum, er han hafde lond
 set, ok þotti monnum han verit hafa oforuitin, er han 50
 hafde ekki at segia af þeim londum, ok fek han af þui nokkut ameli.
 Biarne gerdizst hirdmadr jalls, ok for vt til Grœnlandz om sumarit eftir,
 var nu mikil vnræda om landa læitan. Leifr, son Æireks rax.
 da ór Brattahljð, for a fund Biarne Heriulfs sonar ok keyfte
 skip at honum, ok red til haseta, sua at þeir voru halfr fjorde tōgr 55
 manna saman. Leifr bad sin fodur Æirek, at han munde enn firir vera for
 inne. Æirekr taldizst helldr undan, kuetzt þa vera hnigin j alldr,
 ok kuetzt minna mega vid uose aullu en var. Leifr quædr han enn mundu
 mestri heill styra af þeim frændum, ok þetta let Æirekr eftir Leifi ok ridr h.
 eiman, þa er þeir eru at þui bunir, ok var þa skamt at fara til skipsins. 60

To be told is Here is the history of the Greenlanders.
now next, that Biarne Herjulfsson came out
from Greenland to visit Eric Earl, and received the Earl him well.
Biarne told of his travels, when he had lands
seen, and was thought by many to have been incurious, as he
50 had not to tell of these lands, and was he on account of this somewhat slandered.
Biarne was made the Earl'sman, and went out to Greenland the summer after.
Was there now much speaking of land-seeking. Leif, son of Eric the
red from Brattalid, went to visit Biarne Herjulfsson and bought
55 ship of him, and hired a crew, so that there were three tens and a half ¹⁾
men together. Leif begged his father Eric, if he would a leader be on
the expedition. Eric excused himself, said he was too old in age
and said he could not endure the troubles of the sea as before. Leif said, he yet might
with best luck rule them, the kinsmen, and then Eric yielded to Leif and rode
60 from home, when they were ready, and there was not far to go to the ship.

Dernæst er Her er Fortællingen om Grønlanderne.
nu at fortælle, at Bjarne Herjulfssøn kom ude
fra Grönland og besøgte Erik Jarl, og Jarlen tog vel imod ham.
Bjarne fortalte om sine Rejser, da han havde Lande
set, og tyktes det mange, at han havde været uvidebegærlig, eftersom han
50 intet havde at sige om disse Lande, og fik han derfor nogen Dadel.
Bjarne gjordes til Jarlens Hirdmand, og drog ud til Grönland Sommeren efter;
der var nu megen Tale om Landopdagelser. Lejf, Søn af Erik rö-
de fra Brattelid, drog ud at besøge Bjarne Herjulfssøn og købte
55 Skib af ham, og hvervede Folk dertil, saa at de var halvfjerde Ti ¹⁾
Mand ialt. Lejf bad sin Fader Erik, at han vilde være Anfører paa
Rejsen. Erik undskyldte sig, og anførte at være for meget til Aars
og mindre istand end før til at taale Söens Besværligheder. Lejf sagde, han endda monne
med mest Held styre Frænderne, og da gav Erik efter for Lejf, og rider h-
jemme fra, da de vare færdige, og var der kort at fare til Skibet.
60

¹⁾35

¹⁾35

	The horse stumbled, which Eric rode, and fell he off from its back and hurt his foot, then quoth Eric: not is for me fated to find more lands than this where we now dwell, we now no longer may follow together.	
5	Went Eric home to Brattalid, and Leif went to the ship, and his fellows with him, three tens and a half ¹⁾ men . There was a southern man with them, who Tyrker was called. Now they built their ship and went to sea, when they had finished, and found then that land first, which Biarne's found last. There sailed they to land and cast anchor and put out the boat and went ashore and saw there no grass, large ice-mountains were seen far away, but like one stonefield was all	
10	to the ice-mountains from the sea, and seemed to them this land to be good for nothing. Then quoth Leif: not to us has it happened with this land as to Biarne, that we have not got upon the land. Now I will give name to the land and call it Helluland. ²⁾ Afterwards they went to the ship, and then sailed they on the sea and found another land, sail again to land and cast anchor, then put out the boat and get ashore, that land was level and wood-covered and wide white sands, wherever they went,	
15	and not steep at the shore. Then quoth Leif: After its quality shall this land have name, and be called Markland. ³⁾ Went after that to the ship as fast as possible. Now sailed they from thence on the sea before a north-east and were out for two days, ere they saw land, and sailed to this land and came to an island, which lay to the north of the land, and went up there and looked about in fine weather and found,	
20	that there was dew on the grass, and it happened to them, that they touched the dew with their hands and brought to their mouths, and thought not to have known anything so sweet as this was. Afterwards they went to their ship and sailed into a sound, that lay between the island and that cape, which went to the north from the land, steering to the west of the cape, there was very shallow	
25	at ebb-tide, and stood there aground their ship, and was there far to the sea to see from the ship. Yet they were so very curious to go ashore, that they could not bide, that the high-water would rise under their ship, but ran to the land, where a river fell into the sea from a lake. But as soon as the tide rose under their ship, they took the boat and rowed to the ship	
30	and conveyed it up the river, afterwards into the lake and cast there anchor, and brought from the ship their leatherbags and made there booths, took that resolution afterwards to abide there for that winter and made there a large house. Neither wanted there salmon in the river nor in the lake, and larger salmon than they had before seen. There were so good land-qualities, that it seemed to them,	
35	that there might no cattle fodder be wanted in winter time. There came no frost in winter, and little withered the grass. More was there equal length of day and night than in Greenland or Iceland. The sun had there Eyktar-stað ⁴⁾ and Dagmala Stað ⁵⁾ on the shortest day. But when they had made their	
40	housebuilding, Leif said to his fellows: now I will let our company be divided into II parts, and I will let the land be explored, and one half of the party shall remain at home, while the other half shall explore the land, and go not farther away, than that they can return in the evening, and not be separated. Now they did so for a while. Leif acted alternately, going out with them or staying at home in the hall. Leif was a very	
45	tall man and vigorous, a man most valiant to see, a wise man and a very moderate man in all regards. Leif the happy found men on a skerry at sea. On one evening came the tidings, that a man was wanted	
	of their troupe, and that was Tyrker, the southern man. Leif was very troubled by this, because Tyrker had been long with his father and himself and loved	
50	much Leif in his childhood. Leif now severely blamed his companions and ordered an expedition in search of him, and XII men with him. But as they were gone a short way from the hall, Tyrker went to meet them, and he was well received. Leif found out at once, that his fosterfather was excited. He had a large forehead, and restless eyes, small freckles in his face,	
55	a low stature and unseemly, but a man foremost in all sports. Then Leif said to him: why wert thou so late, foster-father mine, and partedst from thy comrades. He spoke then first a long time in his southern tongue and rolled much his eyes and made wry faces, but they did not understand what he said, he spoke then in northern language after a while: I have walked not much farther, yet I can	
60	something curious relate: I found wine-trees and wineberries. May	
	Hesten, som Erik red, snublede, og faldt han af og saarede sin Fod; da sagde Erik: ikke mon være mig bestemt at finde flere Lande end dette, som vi nu bebo; monne vi nu ikke længer følges alle sammen . Drog Erik hjem til Brattelid, men Lejf begav sig til Skibet og hans Stalbrödre med ham, halvfjerdsindsti ⁴⁾ Mænd. Der var en Sydlænder med paa Toget, som hed Tyrker. Nu lavede de Skibet i Stand og sejlede ud paa Havet, da de vare færdige; og fandt da det Land først, som Bjarne's fandt sidst. Dér sejlede de til Land og kastede Anker og skød Baaden ud og gik i Land og saa dér intet Græs; store Jökler var at se langt borte, men som en Stenslette var alt	
	lige til Jöklerne fra Söen, og syntes dem dette Land at være uden Goder. Da sagde Lejf: ikke er det nu gaaet os med dette Land, som Bjarne, at vi ikke have været i Land. Nu vil jeg give Navn til Landet og kalde det Helleland. ²⁾ Siden drog de til Skibet, og derefter sejlede de ud paa Havet og fandt et andet Land, sejle igen til Land og kaste Anker, skyde saa Baad ud og gaa i Land. Det Land var fladt og skovbevokset og hvide Sande vidtom, hvor de kom frem, og ikke brat mod Söen. Da sagde Lejf: efter Beskaffenheden skal dette Land gives Navn og kaldes Markland. ³⁾ Drog siden efter til Skibet som snarest. Nu	
	sejlede de derfra ud i Havet med Nordöstvind og vare ude i to Dage, inden de saa Land, og sejlede mod Land og kom til en Ö, som laa norden- for Landet, og gik dér op og saa sig omkring i godt Vejr og fandt, at der var Dug paa Græsset, og gik det dem da saaledes, at de to- ge med deres Hænder i Duggen og førte til deres Mund, og tyktes ikke lignende södt at have kendt, som det var. Siden drog de til Skibet deres og sejl- ede ind i et Sund, som laa mellem Öen og det Næs, som mod Nord gik	
	ud af Landet; stævnedes vester paa forbi Næsset; der var meget grundt ved Lavvande, og stod da deres Skib paa Grund, og var der langt til Vandet at se fra Skibet. Men de vare saa meget begærlige efter at komme til Landet, at de nænte ikke at bie paa, at Vandet steg un- der deres Skib, og løb i Land dér, hvor en Aa faldt ud fra en Sö. Men	
	saa snart Vandet steg under deres Skib, da tog de Baaden og roede til Skib- et og førte det op i Aaen; derefter i Söen og kastede dér Anker, og bare fra Skibet deres Skindposer og byggede dér Boder; tog den Beslutning siden at dvæle dér den Vinter og byggede dér et stort Hus. Hverken skort- ede det dér paa Læx i Aaen eller i Söen, og større Læx end de havde	
	för set. Der var saa gode Land-Betingelser, at det syntes dem, at der maatte ingen Kvæg Fodring behöves om Vinteren. Der kom ingen Frost om Vinteren, og lidet visnede dér Græsset. Mere	
	var der lige Længde för Nat og Dag end paa Grönland eller Island. Solen havde dér Eyktar Stað ⁴⁾ og Dagmala Stað ⁵⁾ paa den korteste Dag. Men da de havde lavet Hus- bygningen deres, da sagde Lejf til sine Kammerater: nu vil jeg lade dele Flokken vor	
	i to Dele, og vil jeg lade undersøge Landet; og skal den halve Flok være ved Hallen hjemme, men den anden Halvdel skal undersøge Landet og drage ikke længere bort, end at de kunne komme hjem om Aftenen, og skilles ikke. Nu gjorde de saaledes en Tid. Lejf gjorde skiftevis, saa at han drog ud med dem eller var hjemme ved Hallen. Lejf var en	
	stor Mand og stærk, en Mand der var mandig at se, en klog Mand og en maadeholden Mand i alle Dele. Lejf den lykkelige fandt Folk paa et Skær i Havet. Paa en Aften bragtes den Tidende, at en Mand blev savnet	
	i deres Trop, og var det Tyrker, Sydlænderen. Lejf følte derved stor Uro, saasom Tyrker havde længe været med ham og hans Fader og elsket	
	Lejf meget i dennes Barndom. Talte Lejf nu meget haardt til sine Følgesvende og böd til Tog för at opsöge ham, og XII Mænd med ham. Men da de vare kort Vej komne fra Hallen, saa gik Tyrker dem imöde, og blev han vel modtaget. Lejf fandt strax ud, at Fosterfaderen hans var	
	ophidset. Han var höjpandet, med urolige Öjne, smaa Fregner i Ansigtet, li- den af Væxt og ubetydelig; men Idrætsmand med alskens Kunstferdighed. Da sagde Lejf til ham: hvi var du saa sön, Fosterfader min, og skiltes fra Kammeraterne. Han	
	talede da först længe i sit sydlandske Maal og rullede meget med Öj- nene og gjorde Ansigter; men de forstod ikke, hvad han sagde; han talte da paa Nor- disk, efter at en Stund var gaaet: Jeg var gaaet ikke meget længere; dog kan	
	jeg noget nyt sige; jeg fandt Vintræer og Vinbær. Mon	

¹⁾35   ²⁾The stony land   ³⁾Woodland   ⁴⁾Sunset after 3 P.M.   ⁵⁾Sunrise before 9 A.M.

¹⁾35   ²⁾Stenlandet   ³⁾Skovlandet   ⁴⁾gik ned efter Kl.3   ⁵⁾stod op för Kl.9

þá sattu þátt minn q. t. at viliu e
þeðs er þuðbe þeðs auid ne
noðt e o moðum mli lepr o
tuenar slyllur þeð z se m d
hoguð vniuid z þella mðben.
mli z þeð y þeðt teðt suo e
gillðs ap vniuid nu o hoguð þeðt asþipr z e uoðar þeðt b
iuguzt þeð z siglðu þeð z gap lepr nappi lndinu ept lð
þeð z þeðaðe vniuid sigla nu mli f hap z gap þeðt vniuid
þeðt e þeðt gnið z þeðt vniuid þeðt toð æni m t mals
z mli v lepr þeðt þeðt þeðt mliog mliog ueda þeðt þeðt. þeðt
eðt hyð at stion mliog en þeðt eðt at þeðt eðt hudo seai þeðt
nðenar þeðt þeðt eðt seai þeðt uðenar seai. eðt þeðt eðt
seðt. þeðt eðt seai þeðt eðt seai þeðt z quodu seai. þeðt
seai þeðt þeðt eðt at hli mli f þeðt þeðt nu uil eðt at v
tim und uedðt seðt. þeðt at nati þeðt eðt m eru þeðt
at na uoð þeðt z e nðuðm at at daga þeðt o m þeðt at
þeðt se de þeðt mli þeðt auid vðenar þeðt und oit e þeðt
seai nu seai þeðt und seai z lögðu seai þeðt þeðt abbi z þeðt
tu lndu þeðt þeðt eðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt eðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
d t þeðt vniuid mli z quodu þeðt þeðt z mli mli quodu
en þeðt uil quodu þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
ro mli o þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
u þeðt gott t þeðt z mliog mliog. þeðt þeðt þeðt þeðt
il f hli þeðt z andaðt þeðt þeðt z mli hli hli þeðt þeðt
at andaðt z eðt þeðt nu u mliog mliog vniuid
þeðt t z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
at lndu þeðt mli þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt þeðt uil uil þeðt z uil eðt þeðt at lepr þeðt eðt ept uil
þeðt þeðt at f þeðt z lndu uar gott þeðt þeðt þeðt þeðt
v þeðt þeðt uil þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt þeðt lndu lndu þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
t. þeðt z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
nðuðu þeðt uil mliog a en v uoð mliog þeðt at þeðt þeðt
a þeðt þeðt z þeðt ept þeðt lepr þeðt z uoðenar mliog þeðt
uestan lndu z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt z þeðt mliog þeðt z lndu z þeðt lndu þeðt v eðt
uðt mliog z gnið þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
daga en f eðt mliog uðenar þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
ap tre at þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
t. þeðt at þeðt en at lndu oðr þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt þeðt z þeðt mliog þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
at þeðt mliog eðt z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt vniuid þeðt lndu nu uil eðt at u uoðenar þeðt þeðt
anestm z þeðt þeðt uel z lndu þeðt þeðt lndu sigla þeðt
þeðt f þeðt z auid þeðt þeðt z lndu f þeðt þeðt þeðt
er þeðt uoð uoð z at þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt uar þeðt lndu þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
gnið auid z þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
mliog þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt z lndu lndu mliog þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt
þeðt z lndu þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt þeðt

þat satt, fostri minn, það Leifr. At visu er þatt satt, það hann, þuist ek var þar
fæddr, er huorke skorti uinvid ne vinber. Nu suofu þeir af þa/
noti, en om morgunin mætti Leifr við hasela sina: nu skal hafua/
tuennar systur fram, ok skal sinn dag huort lesa vinber edr
hoggua vinvid ok fella mörkenar, suo at þat verde farmr til skips 5
mins, ok þella var rads tekit. Suo er sagt, at eftir batr þeirra var f.
ylldr af vinberium. Nu var hogginn farmr a skipit. Ok er uorar, þa b.
iugguzt þeir ok sigldu burt, ok gaf Leifr nafn landinu eftir land.
kostum ok kallade Vinland. Sigla nu sidan j haf ok gaf þeim vel byri,
þar til er þeir sa Grenland ok fioll undir ioklum, þa tok einn madr til mals 10
ok mætti við Leif. Hui styrrir þu suo miog undir uedr skipinu. Leifr suarar:
ek hygg at stion minne, en þo enn at fleira, edr huat seai þer til
tidenda. Þeir kuoduzt ekki sea þat er tidendum sætti. Ekki veit æigi,
segir Leifr, huort ek se skip edr sker. Nu sea þeir, ok quodu sker vera; han/
sa þui framur en þeir, at han sa menn j skerinu, nu uil ek, at ver bei 15
tim undir uedrit, segir Leifr, suo at naim til þeirra, ef menn eru þarfugir
at na uorum funde, ok er nauðsyn a at daga þeim, en með þui at
þeir se æigi frid menn, þa æigum ver allan kost undir oss, en þeir ekki undir
ser. Nu sækia þeir undir skerit ok lögðu sitt, kostudu alkeri ok sku.
tu litlum bati óðrum, er þeir höfðu haft með ser. Þa spurde Tyrker, huer 20
þar rede firir lide, sa kuetast Þorir heita ok vera norænn madr at
kyne, edr huert er þitt nafn. Leifr segir til sin. Ertu son Aireks ra.
uda or Bratta hlid, segir han. Leifr það suo vera; nu vil ek, segir Leifr, bioda/
ydr ollum a mitt skip ok feruuum þeim, er skipit ma vid taka. Þeir þ.
agw þann kost ok sigldu sidan til Aireks fiardar með þeim farmi, þar til er 25
þeir komu til Bratta hlidar. Baru farmir af skipi. Sidan bau/
d Leifr Þori til vistar með ser, ok Gudride, konu hans, ok iij monnum audrum/
en feli vistir audrum haselum þeðe Þoris ok sinum félögum. Leifr tok/
xv menn or skerinu. Han uar sidan kalladr Leifr hinu hepi. Leifr vard n.
u þeðe gott til fiar ok mannauringar. Þann uer kom sotti mik. 30
u j lid Þoriss, ok andadist han Þorir ok mikill hluti lids hans. Þann uel/
tr andadist ok Aireks raude. Nu uar umreda mikil om Vinlandz
for Leifs, ok Þotti Þoruallde, brodur hans, of o vida kannat hafa ver.
it landit. Þa mætti Leifr uit Þorualld: þu skalt fara með skip mit, brodir, e.
f þu uill til Vinlandz, ok uil ek þo, at skipit fari adr eftir uide/ 35
þeim, er Þorir atti j skerinu; ok suo uar gott. Þorualldr for til Vijnlandz.
No biozt Þorualldr til þeirrar ferðar með xxx manna, með umrade Leifs,
brodur sins. Sidan biuggu þeir skip sitt ok helldu j haf, ok er
eingu fra sögnv om ferð þeirra, fyrr en þeir komu til Vinlandz, til
Leifs buda, ok biuggu þar om skip sitt ok satu um kyrt þann uer, ok 40
ueiddu fiska til matar ser. En om uorit mætti Þorualldr, at þeir skyldu bu.
a skip sitt, ok skyldu eftir batr skipsins ok nokkurir menn með fara firir
uestan landit ok kannu þar om summarit. Þeim syndadist landit fagurt ok/
skogott, ok skamt mille skogar ok siofar ok haitir sandar; þar var ey.
iott miog ok gronsafui mikil. Þeir fundu huerge manna vistir ne 45
dyra; en j eyiu einne uestarliga fundu þeir kornu hialm/
af tre; æigi fundu þeir flæire manna uerk, ok foru afr ok quomu
til Leifs buda at hausti. En at sumri óðru for Þorualldr firir austan með
kaup skipit, ok hit nyðra firir landit. Þa gerde at þeim uedr hua.
st firir andnese einu, ok raki þa þar upp ok brutu kiolum undan ski 50
pinu, ok höfðu þar langa duol ok bættu skip sitt. Þa mætti/
Þorualldr vit forunautu sina: nu uil ek, at uer ræsim her upp kiolum/
a nesinu ok kallim Kjalnar nes, ok suo gerdu þeir. Sidan sigla þeir
þadan j braut ok austr firir landit ok inn j fiardar klasta, þa/
er þar uoru næstir, ok at höfðu þeim, er þar gek fram; han var allr 55
skoge uaxin, þa leggja þeir fram skip sin j lög, ok skiota bry/
ggium a land ok geingur Þorualldr þar a land upp með alla forunautu sina. Han/
mætti þa: her er fagurt, ok her willda ek bæ minn reisa. Gangu sidan til/
skips ok sia a sandinum inn fra höfðarum iij hæder; ok foru til
þangat ok sea þar hud keipa iij ok iij menn undir huerium. Þa skip 60

	that be true, foster-father mine, quoth Leif. To be sure it is true, quoth he, for I was there born, where neither vine nor grapes are scarce. Now slept they through that night; but the next morning Leif said to his crew: now we shall have two works, and shall every day either gather grapes or	
5	cut vines and fell timber, so that they may be a lading for my ship; and this advice was taken. So is said, that their aft-boat was filled with grapes. Now was hewn a lading for the ship. And when spring came, they made ready and sailed away; and gave Leif name to the land after the land's products and called it Wineland. Sailed now after that to sea and got fair wind,	
10	until they saw Greenland and fells under the glaciers; then took a man to speak and quoth to Leif: Why steerst thou the ship so much under the wind. Leif answers: I take care of my rudder, but of more than that besides; or what do you see of remarkable. They answered, that they saw nothing remarkable. I do not know,	
15	said Leif, if I see a ship or a skerry. Now they saw it, and said it to be a skerry; he saw yet sharper than they, so that he saw men on the skerry; now I will, that we beat against the wind, says Leif, so as to get near to them, if they be wanting to be found by us, and there is need to assist them, and if they are not peaceable, then have we all advantages for us, but they not for	
20	them. Now they sailed to the skerry and let go[sail], cast anchor and put out another little boat, which they had had with them. Then Tyrker asked, who was the leader of the party; he told himself to be called Thorer and to be of northern kin; but what is thy name. Leif told it him. Art thou son of Eric the Red	
25	of Brattalid, says he. Leif replied that so he was. Now I will, says Leif, bid you all on my ship and those goods, that the ship will hold. They accepted those terms, and sailed afterwards to Ericsfirth with the lading, until that they came to Brattalid. Brought the lading out of the ship. Afterwards	
30	Leif bade Thorer to dwell with him, and Gudrid, his wife, and other men, but got dwellings for the other men, both Thorer's and his own. Leif took XV men from the skerry. He was afterwards called Leif the happy. Leif was now	
35	well off both as to riches and honour. That winter came much sickness among Thorer's men, and died Thorer and a great deal of his troop. That winter died also Eric the Red. Now there was much speaking of the Wineland-voyage of Leif, and thought Thorvald, his brother, not enough explored to have been the land. Then quoth Leif to Thorvald: thou shalt go out with my ship, brother, if	
	thou wilt go to Wineland, and I will, though, that the ship is to go first for the wood, which Thorer had on the skerry; and so it was done. Thorvald went to Wineland.	
	Now Thorvald prepared for their voyage with XXX men, under the advising of Leif, his brother. Afterwards they made ready their ship and put out to sea, and is there no saying of their voyage, before they came to Wineland, to	
40	Leif's booths, and laid up their ship there and kept quiet that winter and caught fish for their eating. But in the spring Thorvald said, that they should make their ship ready, and should the aft-boat of the ship and some men with it go to the western part of the land and explore there during the summer. To them seemed the land wooded, and not far from the woods to the sea and the white sands; there were	
45	many islands and shallows. They found dwellings neither of men nor of beasts, but in one of the western islands they found a corn-shed of wood, not found they more works of man, and went back and came to Leif's booths at harvest-time. But the next summer Thorvald went eastwards with the merchant-ship, and to the north of the land. Then came upon them a hard weather	
50	off a ness, and were driven on shore there and broke the keel under the ship, and had there a long delay and mended their ship. Then said Thorvald to his followers: now I will, that we raise here up the keel on the ness and call it Kjalnar Ness ¹⁾ , and so they did. Afterwards they sail from thence away and to the east of the land and into the firth-mouth, that	
55	was there next to it, and to a headland, which sprang forth there; it was all wood-grown; there they make first their ship fast, and put out the gang-board to the shore, and goes Thorvald there on shore with all his followers. Quoth he then: here is fair, and here would I raise my abode. Went afterwards to the ship and saw on the sands within the headland III hills, and went	
60	there and saw there III leather-boats and III men under each of them. Then they di-	
	det er sandt, Fosterfader min, sagde Lejf. Tilvoisse er det sandt, sagde han, thi jeg blev der født, hvor det hverken skortede paa Vintræer eller Vindruer. Nu sov de den Nat, men om Morgen en sagde Lejf til Besætningen sin: nu skal vi have toende Sysler for, og skal hver Dag enten samle Druer eller hugge Vintre og fælde Skov, saa at det kan vorde Ladning til Skibet mit; og dette Raad blev fulgt. Saa er sagt, at deres Storbaad blev fyldt med Vindruer. Nu blev hugget Ladning til Skibet. Og da det blev Vaar, da gjorde de klar og sejlede bort, og gav Lejf Navn til Landet efter Land-produkterne og kaldte det Vinland. Sejlede nu siden ud i Havet og havde god Bør, indtil de saa Grönland og Fjelde under Jöklerne. Da tog en Mand til Orde og sagde til Lejf: Hvi styrer Du saa meget Skibet under Vinden. Lejf svarer: jeg passer mit Ror, men dog ogsaa noget mere; men hvad ser I af mærkeligt. De svarede, at de ikke saa noget mærkeligt. Jeg veed ikke, siger Lejf, om jeg ser et Skib eller et Skær. Nu saade det, og sagde det var et Skær, han saa skarpere end de, saa at han saa Mænd paa Skæret; nu vil jeg, at vi holde mod Vinden, siger Lejf, saa at vi naa til dem, hvis de ere trængende til at vi komme til dem, og der er Nödvendighed for at hjælpe dem; men hvis at de ikke ere fredelige, da have vi alle Betingelser til vor Fordel, men de ikke til deres. Nu sejlede de ind mod Skæret og lod[Sejlet] gaa, kastede Anker og skød den anden lille Baad ud, som de havde haft med sig. Da spurgte Tyrker, hvem der raadede for Skæren; han sagde sig hedde Thorer og være Nordmand af Slægt; men hvad er Dit Navn. Lejf siger sit. Er du Søn af Erik Röde fra Brattelid, siger han. Lejf svarede, saa var det. Nu vil jeg, siger Lejf, byde eder alle ud paa mit Skib og derhos det Gods, som Skibet kan modtage. De toge dette Vilkaar og sejlede siden efter til Eriksfjord med denne Ladning, indtil de kom til Brattelid. Bragte Ladningen fra Skibet. Siden tilbød Lejf Thorer at bo hos sig med Gudrid, hans Kone, og III Mænd desuden, og fik Ophold andet Steds for Besætningen, baade Thorers og hans egne Fæller. Lejf tog XV Mennesker fra Skæret. Han blev siden kaldt Lejf den Lykkelige. Lejf var nu	5 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

¹⁾the ness of the keel

vided their party and laid hands on them all but one, who escaped
with his boat. They kill those VIII and go afterwards on the headland
and looked about, and saw up the firth some hills, and supposed
they those to be settlements. After that they were stricken with weariness so great, that they
5 could not keep awake, and fell they all asleep. Then came a call a-
bove them, so that they all awoke. Thus says the call: Awake, thou Thor-
vald and all thy company, if thou wilt keep thy life, and go thou to
thy ship with all thy men, and sail from the land as quickly as possible. Then came
10 from within the firth numberless leather-boats and made at them. Quoth then Thorvald: we
shall put outboards the shields and defend ourselves as best we may, but attack only
little. So they did, but the Skralings shot at them for a while, and fled
afterwards away, as hurriedly as each of them might. Then asked Thorvald his
men, if they were anyhow wounded. They answered not to be wounded, I have
15 got a wound under the arm, says he, and flew an arrow between the ship-side and
the shield under my arm, and here is the arrow, and may me this to d-
eath lead, now I advise, that you prepare to go as soon as possible
back, but you shall bring me to that headland, which I thought most habi-
table to be, may be, that a true word came of my mouth, that I might
20 dwell there for a while. There you shall bury me and set a cross at my head
and at my feet, and call it Krossaness¹⁾ for ever after. Greenland was at that time
christianized, though Eric the Red died before the Christendom. Now died Thor-
vald. And they did all according to what he had said, and went then to meet
their comrades, and said to each other such tidings as they knew, and dwelt
there that winter and gathered grapes and vine-wood for their ship. Now they prepared
25 to go thence next spring to Greenland, and came their ship in Ericsfirth
and had great tidings to tell to Leif. Thorstein Ericsson died in the Western settlement.
It had happened meanwhile in Greenland, that Thorstein in Ericsfirth
had married and got Gudrid Thorbiorns daughter, whom
Thorer the Eastman had had, as before was mentioned. Now wished
30 Thorstein Ericsson to go to Wineland for the body of his brother Thorvald, and
prepared the same ship, and selected he a crew of strong and tall men, and had with
him two tens and a half ²⁾ men, and Gudrid his wife, and sail out to sea, as
soon as they are ready, and out of land-sight. They roved about all the summer and did
not know where they went. And when a week of the winter was gone, they made land in Lyse-
35 firth on Greenland, in the western settlement. Thorstein sought out homes for them, and
got homes for all his crew, but was homeless, he and his wife. Now
they were left in the ship for some two nights. Then was Christendom still young
in Greenland. It was one day, that men came to their tent early.
Then asked he, that was above them, what men were in the tent. Thorstein answers: I men, says
40 he, but who asks. Thorstein is my name, and I am called Thorstein the Swarthy, but this is
my errand here, that I will bid you both consorts to take a-
bode with me. Thorstein replied, he would take counsel of his wife, but she b-
ade him to decide, and now he said yes to it. Then will I come for you to-
morrow with horses, as I am not short of means to get a home for you both, but few-
45 peopled is it to dwell with me, because we are there only two consorts, as I am
much self-willed, and another belief have I too, than you have, and think I yet that
better, which you have. Now he came for them in the morning with horses,
and went they with Thorstein the Swarthy to his home, and treated he them well. Gud-
rid was a stout woman to see, and a wise woman, and knew well how to behav-
50 e among unknown people. It was early in the winter, sickness came into the troop of Thorstein Ericsson,
and died many of his fellows. Thorstein ordered to make coffins for the bodies of
those who died, and to carry them to the ship and keep them there, for I will
let remove to Eric's firth next summer all the corpses. Now it was not long be-
fore sickness came to Thorstein's home, and was taken ill his wife first, whose name was
55 Grimhild. She was most robust and strong as a man, and yet the sickness
overpowered her, and soon after that the sickness took Thorstein Ericsson, and lay they
both ill at a time, and died Grimhild, Thorstein the Swarthy's wife. But when she was dead,
Thorstein went out of the room for a plank to lay the corpse on. Gud-
rid then spoke: stay only a short time away, Thorstein mine, says she, he answers, so shall
60 it be. Then said Thorstein Ericsson in a strange way acts now our house-

te de deres Folk og lagde Haand paa dem alle undtagen en, som kom bort
med sin Baad. De dræbe hine VIII og gaa siden efter paa Forbjergtet
og saa sig om der, og saa inde i Fjorden nogle Høje, og antog
de, det maatte være Boliger. Efter det slog sig saa stor Tyngde paa dem, at de
5 formaaede ikke holde sig vaagne, og de sov alle ind. Da kom en Kalden o-
ver dem, saa at de alle vaagnede. Saaledes lyder Raabet: vaagn op, Du, Thor-
vald og hele Dit Følge, hvis Du vil bevare Dit Liv, og drag til
Dit Skib og alle Dine Mænd, og rejs fra Land som snarest. Da kom
inde fra Fjorden Utaal af Skindbaade og angreb dem. Thorvald sagde da: vi
10 skulle anbringe udenbords Stormskjold og værg os som bedst, men angribe kun lidt.
Saa gjorde de, men Skrælingerne skød en Stund paa dem, og flyede
siden bort, saa hurtig som enhver kunde. Da spurgte Thorvald sine
Mænd, om de vare noget saarede. De sagde ikke at være saarede, jeg har
faaet Saar under Armen, siger han, og fløj Pil mellem Skibsbordet og
15 Skjoldet ind under min Arm, og er her Pilen, og monne mig dette til B-
ane blive, nu raader jeg, at I berede Eders Færd som snarest paa Tilbage-
rejse, men I skulle føre mig til det Hoved, som tyktes mig bedst bebo-
eligt, det kan være, at det var sandt, hvad min Mund sagde, at jeg monne
der bo en Stund. Der skulle I begrave mig og sætte Kors ved mit Hoved
og ved Fødderne, og kalde det Korsnæs altid siden efter. Grönland var da
20 kristnet, og dog døde Erik den Røde før Christendommen. Nu døde Thor-
vald, og de gjorde alt efter som han havde sagt, og drog siden at møde
deres Fæller, og sagde hverandre slig Tidende som de vidste, og boede
der den Vinter og samlede sig Vindrøer og Vinved til deres Skib. Nu beredte
de sig paa at drage derfra Vaaren efter til Grönland, og kom deres Skib til Eriksfjord
25 og kunde til Lejf sige store Tidender. Thorstein Erikssøn døde i Vesterbygden.
Det havde hendet imedens i Grönland, at Thorstein i Eriks Fjord
havde giftet sig og faaet Gudrid Thorbjörnsdatter, som
før havde Thorer Östmand, som forhen er sagt. Nu lystede
Thorstein Eriks Søn at fare til Vinland efter Liget af sin Broder Thorvald, og
30 beredte det samme Skib, og valgte han til Følge stærke og velvæxne Folk og havde med
sig halotredsiindsti ¹⁾ Mand og Gudride sin Kone, og sejle ud paa Havet,
saa snart de ere færdige, og ud af Landsigte. De flakkede om hele Sommeren og vid-
ste ikke, hvor de vare. Og da en Uge af Vinteren var gaaet, saa gik de i Land i Lyse-
fjord paa Grönland i den vestre Bygd. Thorstein ledte efter Bolig til dem og
35 fik Bolig til hele sin Besætning, men han og hans Kone vare uden Bolig. Nu
blev de tilbage paa Skibet i nogle Nætter. Da var endnu Kristen-
dommen ny paa Grönland. Det var en Dag, at der kom Folk til deres Telt tidlig paa Dagen.
Saa spurgte han, som var over dem, hvad Folk der var i Teltet. Thorstein svarer: II, siger
han, men hvem spørger derom. Thorstein hedder jeg og kaldes Thorstein den Sorte, men det er
40 mit Ærinde hid, at jeg vil byde begge eder Ægtefæller til Bo-
lig hos mig. Thorstein sagde at ville holde Raad med sin Kone, men hun b-
ad ham raade, og nu sagde han ja dertil. Da vil jeg komme efter Eder i
Morgen med Heste, thi der skorter mig intet til at yde Eder Ophold, men faa-
talligt meget er det hos mig at være, fordi vi 2 Ægtefæller ere ene, saasom jeg er
45 meget egenraadig; en anden Tro har jeg ogsaa, end I have, og mener jeg den
dog bedre, som I have. Nu kom han efter dem om Morgenens med Heste,
og fore de med Thorstein den Sorte til Bolig hos ham, og behandlede han dem vel. Gud-
rid var en mandig Kone at se, og en klog Kone og forstod godt at være
blandt fremmede Mennesker. Det var tidlig paa Vinteren, at Sot kom blandt Thorstein Erikssøns Folk,
50 og døde mange af hans Følgesvende. Thorstein bød gøre Kister til Ligene af
dem, som døde, og at føre dem til Skibet og bevare dem der, thi jeg vil
lade flytte til Eriksfjord til Sommer alle Ligene. Nu varede det kun kort,
før Sot kom i Thorsteins Hus og angreb først hans Kone, som hed
Grimhild. Hun var meget stor og stærk som en Karl, men dog var
55 Soten hende for stærk, og kort efter det angreb Soten Thorstein Erikssøn, og laa de
begge samtidig, og døde Grimhild, Thorstein den Sortes Kone. Men da hun var død,
saa gik Thorstein ud af Stuen efter en Fjæl at lægge Liget paa. Gud-
rid sagde da: bliv kun en liden Tid borte, Thorstein min, siger hun, han siger, saa skulde
det være. Da sagde Thorstein Erikssøn: paa underlig Maade viser sig nu Hus-
60

¹⁾ 25

¹⁾ the ness of the cross.   ²⁾ 25.

wife, for now she raises herself up on her elbow, and stretches her feet
out from the bedside, and grasps after her shoes. And at the same time Thorstein the housemaster came in,
and Grimhild lay down, and creaked thereby every timber in the room.
Now Thorstein makes a coffin for Grimhild's body, and brought it away, and buried it. He was
5 both a very tall and strong man, but he had need of all that, before he got her away from
the house. Now increased the sickness of Thorstein Ericsson, and he died. Gudrid, his
wife, was much grieved. Then they were all in the room. Gudrid had been seated
on a chair before the bench, where he had been lying, Thorstein, her husband. Then took
Thorstein, the housemaster, Gudrid from the chair in his arms and seated himself on another bench
10 with her, opposite to the body of Thorstein, and spoke to her in many ways, and encouraged
her, and promised her, that he would go with her to Ericsfirth with the bodies of Thorstein, her husband,
and of his followers. And so I shall take hither more persons of the household, says he, for your
encouragement and pleasure. She thanked him. Thorstein Ericsson then sat up
and spoke: where is Gudrid. III times said he this, but she remained silent. Then said she to
15 Thorstein the housemaster: which shall I, answer give to his speaking or not. He bade her not
to answer. Then Thorstein the housemaster went over the floor and sat down on the chair, but Gudrid sat
on his knee, and then Thorstein the housemaster spoke: what wilt thou, namesake, says he. He answers after
a while: I wish now this, to tell Gudrid her fate, so that
she may better bear my death, for I am come to good resting -
20 places, but this there is to say, Gudrid, that you will be married to an icelandic man,
and long shall be your life together, and much offspring will from you
come, good-looking, illustrious and excellent, sweet and fragrant. You shall
go from Greenland to Norway and thence to Iceland and make your abode in Iceland; there you shall
abide for a long time, and you shall outlive him. You shall go abroad and to the South, and
25 come back to Iceland again to your home, and then a church shall be raised there,
and you shall live there and take the veil as a nun, and there you shall die. And after
this Thorstein sank back, and his corpse was laid out and brought to the ship. Thorstein the housemaster
fulfilled well to Gudrid all that he had promised. He sold in the spring his lan-
ds and his live-stock, and went to the ship with Gudrid and all his goods, put the ship in order and got
30 men to it, and then sailed to Erics firth. Were now the bodies buried at the church. Gudrid went to
Leif at Brattalid, but Thorstein the Swarthy took his abode in Ericsfirth and dwelt there as long as he
lived, and was thought to be a most honourable man. Of the Wineland voyages of Thorfinn and his fellows.
That same summer a ship came from Norway to Greenland. The man was called Thorfinn
Karlsefne, who steered the ship. He was a son of Thord the Horsehead,
35 d, son of Snorre, son of Thor from (---). Thorfinn Karlsefne was very rich
in goods, and stayed during the winter at Brattalid with Leif Ericsson.
Soon he fell in love with Gudrid and wooed her, but she made Leif answer
for her. Afterwards she was betrothed to him, and their bridal was made that
winter. At the same time mention was made of a Wineland voyage as before. And cal-
40 led people much upon Karlsefne to make this voyage, both Gudrid and others. Now was
settled his voyage and hired he ship-soldiers, LX men, and V women. Then the agree-
ment was made by Karlsefne and his crew, that even shares should they
have in all, that they got of good things. They had with them all
sorts of cattle, because they intended to settle in the country, if they were mighty to
45 do that. Karlsefne asked Leif for his houses in Wineland, but he replied, that he might lend him
the houses, but give them not. Afterwards they put to sea with the ship and came to Leif's booths
whole and sound, and bore there up their leather-bags. They got soon in
hand a large and good catch, for a whale was driven up there, both
large and good, they went thither and cut the whale. Were then not short of food. The cattle
50 went up on the land there, but it soon happened, that the males became unruly and
caused much trouble. They had had with them one bull. Karlsefne let
trees fell and hew for his ship, and laid the wood on a rock for
drying. They profited by all the products of the land, that there were, both of
grapes and deer and fish and all good things. After this first winter came
55 summer, they became aware of Skralings¹⁾ and came there out from the wood a
great troop of men. There was near cattle of theirs, and the bull
took to bellow and roar extremely, but this frightened the Skralings,
and they ran away with their burdens, but those were greyfur and sable
and all sorts of skin-wares; and they turned towards Karlsefne's abode and would
60 there enter the houses; but Karlsefne made defend the doors. Neither understood

moderen vor, thi hun rejser sig op paa Albuerne og rækker sine Fødder
ud fra Sengestokken og griber efter sine Sko. Og i det samme kom Thorstein Bonde ind,
og lagde Grimhild sig da ned, og bragede det da i hvert Tømmer i Stuen.
Nu gjør Thorstein Kiste til Grimhilds Lig og førte det bort og begravede det. Han var baa-
de stor og stærk, og dog behøvede han al sin Kraft, førend han fik hende bort fra
5 Huset. Nu tiltog Thorstein Erikssöns Sygdom, og han udaandede. Gudrid, hans
Kone, var meget bedrøvet. Da vare de alle i Stuen. Gudrid havde siddet
paa en Stol fremme foran den Bænk, hvor han havde ligget, Thorstein, hendes Husbond. Da
tog Thorstein Bonde Gudrid fra Stolen i sin Faan og satte sig paa en anden
Bænk med hende lige overfor Thorsteins Lig og talte med hende paa mange Maader og opmuntrede
10 hende og lovede, at han vilde fare med hende til Eriksfjord med Liget af hendes Husbond Thorstein
og hans Følgesvende. Og saa skal jeg skaffe flere Folk hertil, siger han, Dig til
Opmuntring og Morskab. Hun takkede ham. Thorstein Erikssön satte sig da op
og sagde: Hoor er Gudrid. III Gange sagde han dette, men hun tav. Da sagde hun til
Thorstein Bonde: Hvad skal jeg, svare paa hans Spørgsmaal eller ej. Han bad hende ikke
15 svare. Da gik Thorstein Bonde over Gulvet og satte sig paa Stolen, men Gudrid sad paa
hans Knæ; og da sagde Thorstein Bonde: hvad vil Du, Naame, siger han. Han svarer, da en Stund
var gaaet: Mig lyster nu at sige Gudrid sin Skæbne, paa det at
hun bedre skal finde sig i min Død; thi jeg er kommen til gode
Hvilesteder, men det er der at sige, Gudrid, at Du vil blive gift med en islandsk Mand,
20 og længe skal vare Eders Samliv, og I skal faa talrigt Af-
kom, kraftfuldt, berömt og herligt, södt og vellugtende. I skulle
drage fra Grönland til Norge, og derfra til Island og fæste Bo paa Island; der monne I
længe bo, og skal Du overleve ham. Du skal drage udenlands og rejse sydpaa og
komme ud igjen til Island til Din Ejendom, og da vil der være rejst en Kirke,
25 og der skal Du leve og modtage Nonnevielse, og der skal Du dö. Og saa
segnede Thorstein tilbage, og hans Lig blev klædt og ført til Skibet. Thorstein Bonde
opfyldte godt mod Gudrid, alt hvad han havde lovet. Han solgte om Vaaren sin
Jord og sit Kvæg og drog til Skibet med Gudrid og alt sit Gods, ordnede Skibet og fik
Mænd til det og drog saa til Eriksfjord. Blev nu Ligene jordede ved Kirken. Gudrid drog til
30 Leif i Brattelid, men Thorstein Svarte fæstede Bo i Eriksfjord og boede der medens han
levede, og mentes at være en højst hæderlig Mand. Om Thorfinns og hans Fællers Vinlandsfærd.
Den samme Sommer kom et Skib fra Norge til Grönland. Den Mand hed Thorfin
Karlsefne, som styrede Skibet. Han var Sön af Thord Heste-
hoved, Sön af Snorre, Sön af Thord fra (---). Thorfin Karlsefne var meget rig
35 paa Gods, og boede om Vinteren i Brattelid hos Leif Erikssön.
Snart fölte han Kærlighed til Gudrid og bejlede til hende, men hun fik Leif til at svare
for hende. Siden blev hun trolovet til ham, og holdtes deres Bryllup den
Vinter. Samtidig var der Tale om en Vinlandsrejse som før. Og tilskyndede
man Karlsefne meget til denne Rejse, baade Gudrid og andre. Nu blev
40 bestemt hans Færd og hvervede han sig Skibsfolk, LX Mænd og VKvinder. Da gjorde
Aftale Karlsefne og hans Besætning, at lige Del skulde de
have i alt, hvad de fik af Udbytte. De havde med sig al-
skens Kvæg, fordi de agtede at bosætte sig i Landet, hvis de formaaede
det. Karlsefne bad Leif om hans Huse i Vinland, men han svarede at ville laane ham
45 Husene, men ikke give dem. Siden drog de ud paa Havet med Skibet og kom til Leifs Bo-
der hele og holdne, og bare der op deres Skindposer. Dem kom straks i
Hænde en Fangst stor og god, thi en Storhval var dreven op, baade
stor og god; de drog hen og skar Hvalen i Stykker. Skortede det da ikke paa Mad. Kvæg-
et gik der oppe paa Land, men det skete snart, at Hankvæget blev uornt, og
50 gjorde megen Ufred. De havde haft med sig en Tyr. Karlsefne lod
Træer fælde og tilhugge til sit Skib, og lagde Træet paa en Klippe til
Törning. De drog Fordel af alle de Landsherligheder, som der var, baade af Vin-
druer og alskens Fangst og Goder. Efter denne første Vinter kom Som-
meren; da blev de vaer Skrælinger, og kom der af Skoven frem
55 en stor Flok Mennesker. Hornkvæget deres var nærvæd, og Tyren
tog til at brunne og bröle umaadelig höjt; men det forskrækkede Skrælingerne,
og de løb derfra med deres Bytter, og deri var Graaværk og Zobel-
skind og alskens Skindvarer; og de vendte sig mod Karlsefnes Bolig og vilde
der ind i Husene, men Karlsefne lod værge Dörene. Den ene forstod ikke den an-
60

¹⁾ the natives.

	the other's language. Then the Skralings took down their packs and loosened them, and offered them and desired weapons especially for them, but Karlsefne forbade them to sell weapons, and now he takes the counsel, that he bade the women carry out milk to them, and as soon as they saw the milk, then would they buy that and nothing else. Now was this the purchasing of the Skralings, that they carried their bargain away in their sto-	
5	machs. But Karlsefne and his followers kept their packs and skinwares. Went they thus away. Now is this to be told, that Karlsefne let make a strong fence of pales round his abode and made all ready there. At this time Gudrid, Karlsefne's wife, brought forth a male child, and the boy was called Snorre. At the beginning of the next winter the Skralings came to meet with them, and were m-	
10	any more than before, and had the same wares as before. Then said Karlsefne to the women: now you shall carry out such meat, as was before most asked for, and nothing else. And when they saw it, they cast their packs in over the fence. But Gudrid sat within the door with the cradle of her son Snorre. Then fell a shadow through the door, and entered there a woman in a black narrow kirtle, rather low-built, and she had a ribbon round her head, and tight brown hair, pale and large-eyed, so that nobody had seen so large eyes in any human skull. She went up there, where Gudrid sat, and asked: what is thy name, says she. My name is Gudrid, but what is thy name. My name is Gudrid, says she.	
15	Then Gudrid the housewife stretched out her hand to her, that she should sit by her, but it happened in the same moment, that Gudrid heard a great crack, and was then the woman lost to sight, and at the same time one Skraling was killed by a house-carle of Karlsefne's, because he would have taken their weapons. And went they now away as usual, and their clothes lay there behind, and their wares; no man had	
20	seen this woman, but Gudrid alone. Now we may be in need of counsel -ta- king, says Karlsefne, for I think, that they may call at ours' the third time with un-peace and with many men. Now we shall take that counsel, that X men go forth on this ness, and show themselves there, but an other part of ours' shall go into the wood and hew there a road for our cattle, when the troop comes out from the wo-	
25	od; we shall also take our bull and let him go ahead of us. But there were such conditions, where their meeting was planned, that water was on one side but a wood on the other side. Now was this counsel taken, which Karlsefne p- roposed. Now the Skralings came to the place, which Karlsefne had fixed for the battle. Now was there battle, and were slain many of the Skralings' host. One	
30	man was tall and fair in the Skralings' host, and Karlsefne thought, he might be head- man of them. Now one of them, the Skralings, had taken up an axe, and looked at for a while, and lifted it against his comrade and struck at him. He fell at once dead; then that tall man took the axe and looked at for a while, and hurled it after that into the sea as far as he could. But then they fled	
35	into the wood, every one as best he could, and ends now their encounter. Stayed Karlsefne and his men there all the winter, but in the spring Karlsefne announces, that he will there no longer remain, and will go to Greenland. Now they make ready for the voyage, and had with them many goods in wine-wood and berries and skin-wares. Now they sail out on the sea and came to Ericsfirth, the ship whole, and stayed there in the winter. Freydis	
40	Now is made mention ancw of Wineland-voyage, caused to be killed the brothers. because such a voyage is thought good both for wealth and for honour. That same summer came a ship from Norway to Greenland, when Karlsefne came from Wineland; that ship was steered by two brothers, Helge and Finnboge, and stayed this winter in Greenland. These brothers were Icelanders of kin and from the Eastfirths. This is now to be told, that Fre-	
45	ydis Eric's daughter made a voyage from her home at Garde, and went to meet with the brothers Helge and Finnboge and bade them go to Wineland with their ship, and to go halves with her of all the profit, that might be got there. Now said they yes to this. Thence she went to visit her brother Leif and [asked] him to give her the houses, which he had built on Wineland, but he answers her the same, say-	
50	ing, he will lend the houses, but not give. Such was agreement between Karlsefne ¹⁾ and Freydis, that each should have XXX warriors on the ship and women besides. But Freydis immediately violated this and had V men more and conceal-	
55	ed them, and were the brothers not aware of this, until they came to Wineland. Now they sailed out to sea, and had agreed before, that they should sail to-	
60	gether, if so might be, and there was little difference, but yet the brothers came	
	dens Sprog. Da tog Skrælingerne deres Pakker ned og løste dem, og tilbød dem, og vilde helst have Vaaben derfor, men Karlsefne forbød dem at sælge Vaaben, og nu finder han paa det Raad, at han bad Kvinderne bære Mælk ud til dem; og saa saare de saa Mælken, saa vilde de købe den og ikke andet. Nu blev da Skrælingernes Købfærd til, at de bar deres Varer bort i Møderne deres. Men Karlsefne og hans Folk beholdt Pakkerne deres og Skindvarerne. Drog de saaledes bort. Nu er der at fortælle, at Karlsefne lod gøre et stærkt Plankeværk om sin Bolig og gjorde alt i Stand. Paa den Tid fødte Gudrid, Karlsefnes Kone, et Drengbarn, og Drengen kaldtes Snorre. I Begyndelsen af næste Vinter kom Skrælingerne til Møde med dem, og vare mange flere end før, og havde samme Varer som før. Da sagde Karlsefne til Kvinderne: nu skulle I bære ud slig Mad, som før var mest be-gært, og ikke andet. Og da de saa det, saa kastede de Pakkerne sine ind over Plankeværket. Men Gudrid sad indenfor Døren med sin Søn Snorres Vugge. Da kom en Skygge for Døren, og gik der ind en Kone i en sort snever Kjortel, temmelig lille, og som havde Baand om Hovedet, og lysebrunt Haar, var bleg og med saa store Øjne, at ingen havde saa store Øjne set i noget Menneskes Hoved. Hun gik hen, hvor Gudrid sad, og mælede: hvad hedder Du, siger hun. Jeg hedder Gudrid, men hvad er Dit Navn. Jeg hedder Gudrid, siger hun. Da rakte Husmoderen Gudrid sin Haand til hende, at hun skulde sidde hos hende, men det skete da i det samme, at Gudrid hørte et stort Brag, og var da Konen borte, og i det samme blev dræbt en Skræling af en Huskarl af Karlsefne's, fordi han havde villet tage deres Vaaben. Og drog de nu bort som sædvanlig, men deres Klæder laa efter dem og Varerne; intet Menneske havde set denne Kone, uden ene Gudrid. Nu monne vi trænge til Raad at tage, siger Karlsefne, thi jeg mener, at de ville komme til vort den tredje Gang med Ufred og mandstærke. Nu skulle vi tage det Raad, at X Mænd skulle gaa frem paa dette Næs, og vise sig dér, men en anden Del af os skal gaa ind i Skoven og hugge dér Vej for vort Kvæg, naar Troppen kommer frem fra Skoven; vi skulle og tage vor Tyr og lade den gaa foran os. Men det var saaledes beskaffent, hvor deres Møde var bestemt, at der var Vand paa den ene Side men Skov paa den anden Side. Nu blev det Raad fulgt, som Karlsefne foreslog. Nu kom Skrælingerne til det Sted, som Karlsefne havde bestemt til Kamp-en. Nu blev der Kamp, og fuldt mange af Skrælingernes Skare. En Mand var kraftig og smuk i Skrælingernes Skare, og troede Karlsefne, han monne være Høvding deres. Nu havde en af dem, Skrælingerne, taget en Öxe, og saa paa den en Stund, og løftede den mod en af sine Fæller og hug til ham. Han faldt strax død om; saa tog hun store Mand Öxen og saa paa den en Stund, og kastede den siden i Søen, det længste han formaede. Men siden flyede de ind i Skoven, som hver kunde bedst, og ender dermed deres Sammenstød. Var Karlsefne og hans Folk dér hele Vinteren; men med Vaaren forkynder Karlsefne, at han vil ikke dér være længer, og vil drage til Grönland. Nu lave de i Stand til Færden, og bragte derfra mange Herligheder, Vinved og Bær og Skindvarer. Nu sejle de ud paa Havet og kom til Eriksfjord med helt Skib og var der om Vinteren. Nu er der Omtale paa ny om Vinlands-Færd, lod dræbe Brødrene. Fordi at saadan Færd tykkes god baade til Gods og Hæder. Den samme Sommer kom et Skib fra Norge til Grönland, da Karlsefne kom fra Vinland; det Skib styrede to Brødre, Helge og Finnboge, og blev den Vinter paa Grönland. Disse Brødre vare Islændere af Slægt og fra Östfjordene. Der ernu at fortælle, at Freydis Eriksdatter gjorde Rejse fra sit Hjem, Garde, og drog til Møde med Brødrene Helge og Finnboge og tilbød dem, at de skulde drage til Vinland med deres Far-tøj, og have Halvdelen med hende af alt, hvad de dér monne faa. Nu bejaede de det. Dernæst drog hun paa Besøg hos Leif hendes Broder og [bad] ham give hende de Huse, som han havde ladet gøre paa Vinland, men han svarer det samme, sigende han vilde laane hende Husene, men ikke give. Saa blev Aftale mellem Karlsefne ¹⁾ og Freydis, at hver skulde have XXX vaabenføre Mænd paa Skibet og Kvinder desuden. Men Freydis brød strax dette og havde V Mænd flere og skjulte dem, og bleve Brødrene det ikke vaer, før end de kom til Vinland. Nu drog de ud paa Havet og havde aftalt forud, at de skulde sejle sammen, hvis saa blev muligt, og der var kun lille Forskel, men dog kom Brødrene	5 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

¹⁾erratum for: the brothers ?

¹⁾ Skrivefejl for: Brødrene ?

somewhat before and had carried their things up to Leif's houses. But when Freydis came to land, then empty they their ship and carry up to the house their luggage. Then quoth Freydis: why did you carry in here your luggage. Because we supposed, say they, that to be kept were all words given to us. To me lent

5 Leif the houses, says she, and not to you. Then quoth Helge: wanting is to us brothers ill- will against thee. Brought now out their luggage and made themselves a hall and set that hall away from the sea near a lake and put it well in order. But Freydis let fell wood for her ship. Now it drew towards winter, and proposed the brothers,

10 that to be taken up were games and plays to be set a-going. So was done for a while, until the men bore themselves worse to each other, and then was made asunder their union, and the games ceased, and nobody did come between the halls, and passed thus the winter a long time. It was a morning early, that Freydis stood up from her bed and dressed and put on no shoes. But the weather had become such, that a mighty dew had fallen. She took the cloak

15 of her husbond and put it on, and then went to the hall of the brothers and to the door, but a man had gone out a little before and had shut the door behind him only half-way. She opened the door and stood in the gate-way a while and was silent, but Finnboge lay inmost in the hall and was awake, he quoth: what wilt thou here, Freydis. She answers: I will, that thou standest up and goest

20 out with me, and will I speak with thee. So does he, they go to a tree, that lay under the wall of the hall, and sat there down. How likest thou all things here, says she, he answers: good think I the land's products, but ill think I of the discord, that is between us, for I pretend not to have caused it. There thou sayest as it is, says she, and so it seems to me, but this is my errand at my visit to thee, that I would exchange ship

25 with you brothers, because ye have larger ship than I, and I would go away hence. That I may let go, says he, if that pleases thee well. Now they parted therewith. She went home, but Finnboge went to rest. She gets up into the bed with cold feet, and awakes he, Thorvard, thereby and asks, why she be so cold and wet. She answers with great anger: I had gone, says she, to the brothers to buy the ship

30 of them, and I would buy the larger ship, but this they took so ill, that they struck me and treated me roughly. But thou, weak man, wilt neither avenge my shame nor thine, and must I now find, that I am away from Greenland, and may I make separation from thee, unless thou avengest this. And now stood he not her scoffs, and bade his men get up forthwith, and

35 take their weapons. And so they do and go at once to the hall of the brothers and walked in to them and took them sleeping and bound them in chains and led thus out each one, who was bound, and Freydis let kill every one that came out. Now were all the men killed. But the women were left, and would nobody kill them. Then quoth Freydis: get me an axe into my hand. So was done. Then she slew

40 the V women that there were, and left them dead. Now they went to their hall after this deed and bad work, and was found out this one thing, that Freydis thought herself quite well to have acted, and she quoth to her companions: if us be allowed to come to Greenland, says she, then I shall bereave of life that man, who speaks of this event, now we shall say this, that they stayed here behind, when we went away. Now they loaded the ship early in the spring, that

45 the brothers had owned, with all those goods, that they could get and the ship would hold. After that put out to sea and got a happy voyage and came into Eric's firth with their ship early in the summer. Now Karlsefne was there and had prepared his ship for departure, and waited for a fair wind, and is it said by many, never richer ship to have gone from Greenland than that, which he steered. Of Freydis.

50 Freydis now went to her abode, as it had stood in the meantime unscathed. She gave very great gifts to all her companions, because she would make be concealed her misdeed. Sits she now in her abode. Not were all so true to their word, as to be silent about their misdeed or wickedness, that it not came out at last. Now this at last came out before Leif, her

55 brother, and thought he this saying to be wholly ill. Then took Leif III men of the party of Freydis, and tortured them to confess about this event the whole together, and were of one content their sayings. I cannot afford, says Leif, to do that to Freydis, my sister, which she deserves, but foretell may I to them this, that their offspring will only little thriving become. Now it passed so, that nobody thought of them

60

noget för og havde opbaaret deres Sager til Lejfs Huse. Men da Freydis kom til Land, da ryddede de deres Skib og bære op til Huset Sagerne deres. Da mølte Freydis: høi bar I her ind Eders Sager. Fordi at vi troede, sigede de, at holdes skulde hele Aftalen gjort med os. Mig laante

5 Leif Husene, siger hun, men ikke Jer. Da mølte Helge: Fattes mon os Brødre ond Villie mod Dig. Bare nu ud Sagerne og byggede sig et Hus og satte det Hus bort fra Stranden ved en Indsö og gjorde det godt i Stand. Men Freydis lod fælde Træer til sit Skib. Nu led det mod Vinteren, og foreslog Brødrene da, at begyndes skulde Lege og Morskab holdes. Saaledes blev gjort

10 en Stund, indtil at man bær sig slet ad indbyrdes, da söndredes Enigheden mellem dem, og Legene holdt op, og ingen kom mellem Hallerne, og gik saaledes Vinteren længe. Det var en Morgen tidlig, at Freydis stod op af sin Seng og klædte sig paa og tog ikke Skotøj paa. Men Vejret var blevet saaledes, at der var falden stærk Dug. Hun tog sin Husbonds Kappe og trak den paa, og derefter gik hun til Brødrenes

15 Hus og til Dören; men en Mand var udgaaet derfra lidt för og havde lukket Dören efter sig kun halvt i. Hun lukkede Dören op og stod i Aabningen en Stund og tær; men Finnboge laa inderst i Stuen og var vaagen; han sagde: hvad vil Du her, Freydis. Hun svarer: jeg vil, at Du staar op og gaar ud med mig, og vil jeg tale med Dig. Saa gör han; de gaa til et Træ, som

20 laa ind under Husets Væg, og satte sig ned der. Hoorledes finder Du det her, siger hun; han svarer: gode tykkes mig Landets Frembringelser, men ilde synes mig om den Ufred, som os imellem er, fordi jeg paastaar, ikke at være Aarsag dertil. Det er som Du siger, siger hun, og saaledes tykkes og mig; men det er Ærindet med mit Besög hos Dig, at jeg vilde bytte Skib

25 med Jer Brødre, fordi at I have større Skib end jeg, og vilde jeg gerne bort herfra. Det kan jeg lade gaa, siger han, hvis det fornöjer Dig. Nu skilles de efter dette. Gik hun hjem, og Finnboge til Hvile. Hun stiger op i Sengen med kolde Födder, og vaagner han, Thorvard, derved, og spørger, høi hun er saa kold og vaad. Hun svarer med stor Vrede: jeg var gaaet, siger hun, til dem Brødrene at köbslaa om

30 Skibet med dem, og vilde jeg köbe større Skib, men de bleve derved saa vrede, at de sloge mig og behandlede mig haardt. Men Du, usle Mand, mon hverken ville hæverne min Skam eller Din, og mon jeg det nu finde, at jeg er borte fra Grönland, og mon jeg ville skilles fra Dig, hvis ikke Du hæver dette. Og nu modstod han ikke hendes Haan, og böd Folkene staa op som snarest og

35 tage deres Vaaben. Og saaledes göre de og droge strax til Brødrenes Hal og gik ind til dem og toge dem sovende og förte dem i Baand og ledte saa enhver bunden ud, men Freydis lod dræbe enhver, som kom ud. Nu vare alle Mændene dær dræbte. Men Kvinderne vare tilbage, og vilde ingen dem dræbe. Da sagde Freydis: giö mig en Öxe i Haanden. Saaledes blev gjort. Derpaa dræbte hun

40 de V Kvinder, som vare der, og forlod dem som döde. Nu gik de til Huset deres efter denne Id og onde Værk, og fandtes da det ene ud, at Freydis tykte sig helt godt at have handlet, og hun talte til sine Folk: Hvis os bliver forundt at komme til Grönland, siger hun, da skal jeg tage Livet af den Mand, som siger noget om denne Begivenhed; nu skulle vi sige, at de bleve her tilbage, da vi droge bort. Nu ladede de strax om Vaaren det Skib, som

45 Brødrene havde ejet, med alle de gode Sager, som de kunde faa, og Skibet bære. Sejlede siden ud paa Havet og fik en heldig Rejse og kom til Eriksfjord med deres Skib tidlig paa Sommeren. Nu var Karlsefne dær og havde færdig Skibet sit til Afrejse, og biede paa Bör; og er det sagt af mange, at ikke monne rigere Skib være gaaet fra Grönland, end det, som han styrede. Om Freydis.

50 Freydis drog nu til sin Bolig, saasom den havde staaet imidlertid uskadt. Hun gav meget store Gaver til sine Følgesvende, fordi hun vilde lade dölgge sin Udaad. Sidder hun nu i sin Bo. Ikke vare alle saa ordholdende, at tie om deres Udaad eller Ondskab, at det ikke kom op omsider. Nu kom dette op omsider for Leif,

55 hendes Broder, og tyktes han om dette Udsagn meget ilde. Da tog Leif III Mænd af Freydis' Skare, og pinte dem da til at aabenbare denne Tildragelse helt og fuldt, og vare af ens Indhold deres Udsagn. Ikke nænner jeg, siger Leif, at göre det ved Freydis, min Söster, som hun har fortjent, men spaa monne jeg dem dette, at deres Afkom vil lidet kunne trives. Nu förte det saaledes med sig, at ingen tænkte om dem

60

þau uert þaðan í þra. nema illz nú at segja þra þ er
 þat byr skip sit z siglæ í þap þm þosa nt z þo til nús
 mý heid z holdnu z sit þar um uerit z sellæ úng-
 sm z hþæ þar gætt þat z þau þæ hion ap þinu
 gopgaurstú min í nús en v uerit ept bio h skip sit t
 uslæ z er h var alþum z skip h la til byriar þ bygg
 sunu þa þo þar að þm lúð mæð em ættad ap þinu o
 lardæ. h þalar at þl hula snottu hæl eb ul æ selia la
 gæ h eb mii gepa þ hie hæl o gulla seg lúð m þl þu
 ut uio bód z þeyptu lúð þos lúð m þburt mý hula s
 nœttund æ þl vilt æ hæt æ v æ þ var mættur þoni
 ap vntid nu sigler þl þ hap z þo skipe lúð þ nœttu
 þbaga þ. z nar þar upp set skip h v uerit æ um uerit
 þeyptu h glæmbeiar lú z gæ bu æ z bio þ mý h hþæ z
 uar þæt mesta gopugm z er mætt mæ þra þm þoni ok
 gudræ þonu h z god ættog z æ þl uar andæd ræ gæ
 uio þu uardættu z lúð þ hæt æ þæd v ættu z æ
 ættæ uar þuogæd þa þos gæ v æ gæ lúð z þo v æp
 æ til þu ættæ sonar lú z hþæ h þa lúð gæ þu fæ
 ættæ lúð uar gæ nuna z ættæu þon z æ þ mæ
 h lúð ættæ ættæ son þn æ þættæ hec h v þ ættæu mo
 dur þættæ þæt ættæ lúð ættæ son hec hælþæ h v þ ættæu
 þæt þæt þæt þæt þæt hec þæt z gud. h v þ ættæu b
 iærnar þæt þæt mæ æ þra ættæ þon z æ h þæt ættæ m æ
 ættæ z þæt ættæ lúð ættæ mæ ættæu æ þæt þæt ættæ
 ættæ nu er nokkut ættæ ættæ

þau uert þaðan í þra nema illz. Nu at segja þra þui, er
 Kallæfni byr skip sitt ok siglde í haf; honum forst uel ok kom til Noregs
 med heilu ok holdnu, ok sat þar um uerit ok selldæ uarning
 sinn ok hafde þar gott yfirlæti ok þau þæ hion af hinum
 gopgaurstum monnum í Noregi. En um uerit eftir bio han skip sitt til 5
 Islandz, ok er han var alþum, ok skip hans la til byriar firir brygg-
 iunum, þa kom þar að honum sudr madr einn, ættadr af Brimum ór
 Saælande. Han falar at Kallæfni husa snottu hans; ek uil æigi selia, sa-
 gde han. Ek mun gefa þer uít half mork gullz, segir sudr madr. Kallæfni þotti
 uel við bódit ok keyftu sidan. For sudr madr í burt med husa s- 10
 notruna, en Kallæfni visse æigi, huat tre var; en þat var mættur, koinn
 af Vinlande. Nu sigler Kallæfni í haf, ok kom skipe sinu firir nordan land
 í Skaga fiord, ok uar þar upp sett skip hans um ueritinn. En um uerit
 keyftu han Glæmbeiar land ok gerde bu æ, ok bio þar medan han lifde, ok
 uar hit mesta gopugmenni. Ok er mart manna fra honum komit ok 15
 Gudride konu hans, ok god ættbogi. Ok er Kallæfni uar andæd; tok Gudridr
 uio þu uardættu, ok Snorre son hennar, er fæddr var æ Vinlande. Ok er
 Snorre uar kuongadr, þa for Gudridr otan ok gek sudr, ok kom ot ap -
 tr til þu Snorra sonar sins, ok hafde han þa latit gera kirkju í Gl-
 ættæ. Sidan uar Gudridr nunna ok ættæu kona ok uar þar, medan 20
 hon lifde. Snorre ættæ son þann, er þorgæirr het. Han var fædr Inguelldar, mo-
 dur Brann byskups. Dóttir Snorra Kallæfnis sonar het Hallfridr; hon uar modir Runol-
 fs, fædur Þorlaks byskups. Biornn het son Kallæfnis ok Gudridar. Han var fædr Þorunnar, modur B-
 iarnnar byskups. Fiolde manna er fra Kallæfni komit, ok er han kynsæll madr or -
 dinn. Ok hefr Kallæfni gerst sagt allra manna ættæu ættæ þættæ allar, ... 25
 er nu er nokkut orde æ komit.

5	from that time but ill. Now to mention, that Karlsefne prepared his ship and sailed out to sea, it went well with him, and he came to Norway whole and sound, and stayed there during the winter and sold his wares, and enjoyed there good friendship, both he and his wife, from the most distinguished men in Norway. But the next spring he prepared his ship for Iceland, and when he was quite ready, and his ship lay waiting for a fine wind at the quay, there came to him a Southerner, a native of Bremen in Saxland. He wishes to buy of Karlsefne the beak-head of his ship, I will not sell, sa- id he. I will give thee for it half a Mark of Gold, says the Southerner. Karlsefne thought this to be a good bidding and then sold. Went the Southerner away with his ship's beak-head, but Karlsefne knew not, what wood it was, but it was mazar, come from Wineland. Now Karlsefne sails out to sea, and came with his ship to the north part of the land in Skagefirth, and was there his ship laid up for the winter. But in the spring he bought Glumbö-Land and built his home there, and dwelt there during his life, and was a most distinguished man. And is much offspring from him come, and from Gudrid his wife, and a good family-line. And when Karlsefne was dead, Gudrid took the warding of the property, and Snorre, her son, who was born in Wineland. And when Snorre was married, Gudrid went abroad, and to the South, and came after this again to the abode of Snorre, her son, and had he then made make a church in Gl- umbö. Afterwards Gudrid became a nun and an anchorite, and lived there during her lifetime. Snorre had a son, called Thorgeir. He was the father of Ingveld, mother of Bishop Brand. Snorre Karlsefne's son's daughter was Hallfrid, she was the mother of Run- olf, the father of Bishop Thorlak. Biörn was Karlsefne's and Gudrid's son. He was the father of Thorun, of Bishop Biörn. Many men are descended from Karlsefne, and he has got a great progeny. And Karlsefne has most exactly of all related the events of all these voyages, as it now has been put into words:	fra den Tid andet end ondt. Nu er at fortælle om, at Karlsefne bereder sit Skib og sejlede ud paa Havet. Han gik det godt, og han kom til Norge hel og holden og forblev dér om Vinteren og solgte Varerne sine og nød dér god Modtagelse, baade han og hans Kone, af de anseligste Mænd i Norge. Men Vaaren derefter beredte han Skibet sit til Island, og da han var færdig, og Skibet hans laa efter Bør ved Bryg- gen, da kom der til ham en Sydlænder, stammende fra Bremen i Saxland. Han ønsker at købe af Karlsefne hans Gallionsfigur. Jeg vil ikke sælge, sa- gde han. Jeg vil give Dig derfor en halv Mark Guld, siger Sydlænderen. Karlsefne tyktes vel om Budet, og solgte derefter. Drog Sydlænderen bort med Gallions- figuren, men Karlsefne vidste ikke, hvad Træ det var, men det var Masur, kommet fra Vinland. Nu sejler Karlsefne ud paa Havet, og kom med sit Skib nordpaa Landet i Skagefjord, og blev dér sat op hans Skib om Vinteren. Men om Vaaren købte han Glömbö-Land og byggede Hjem dér, og boede dér, medens han levede, og var den mest fremragende Mand. Og er meget Afkom kommet fra ham og Gudrid, hans Kone, og en udmærket Slægt. Og da Karlsefne var död, tog Gudrid Gaardens Varetagelse med Snorre sin Sön, som fød var paa Vinland. Og da Snorre var bleven gift, saa drog Gudrid udenlands og rejste mod Syd, og kom siden tilbage til sin Sön Snorres Gaard, og havde han da ladet bygge Kirke i Gl- ömbö. Siden blev Gudrid Nonne og Eneboerske og blev der, imedens hun levede. Snorre havde en Sön, som hed Thorgejr. Han var Fader til Ingveld. Mo- der til Biskop Brand. Snorre Karlsefnes öns Datter hed Hallfrid, hun var Moder til Run- olf, Fader til Thorlak Biskop. Björn hed Karlsefnes og Gudrids Sön. Han var Fader til Thorun, Moder til Björn Biskop. Talrig Slægt er kommen fra Karlsefne, og er det en ædel Slægt blevet. Og har Karlsefne nöjagtigst af alle fortalt Begivenhederne paa alle disse Rejser, som her noget er kommet til Orde om.	5 10 15 20 25
---	---	--	---------------------------

e k. d e a b a	en skip ap grautka þ at leita vin ka.	1221	Eiriker biskup af Graenlandi for at leita Vinlands	31
----------------------	---------------------------------------	------	--	----

e a. b a v. g e.	para þ veðr ondan vta	1285	Fanz land vestr ondan islandi	53
------------------------	-----------------------	------	-------------------------------------	----

b a not þ i ut ka at leita nyia ka. a u.	en þ ka tena	1289	Eiriker konungr sendi	3
			Rolf til Islandz, at leita nyia landz/	4
	þ not þ i ut ka i þ ka m i nyia ka þ ka.	1290	För Rolfz um Island ok krafði menn til nyia landz ferdar	9

b g. a g g u.	þa	1347	þa kom skip af Graenlandi, þat er sott hafði til Marklandz, ok attian menn aa/	46
	ka skip ap grautka þ i lotu þa þa i vika þa i annan m m			48

Anno		Anno	
31	1221	Eric, bishop of Greenland, went to seek Wineland.....	1221
		Erik Biskop af Grönland fór ud at oplede Vinland	31

53	1285	Was found land west of Iceland	1285
		Fandtes et Land vest for Island.....	53

3	1289	Eric king sends	1289
4		Rolf to Iceland, to seek the new land	
		Erik Konge sender	3
		Rolf til Island at oplede det nye Land	4

9	1290	Went Rolf about Iceland and summoned men for a new-land-voyage	1290
		Drog Rolf om i Island og krævede Folk til Tog til det nye Land.....	9

46	1347		1347		46
		Then		Da	
48		came ship from Greenland, that had sailed to Markland, and eighteen men on it		kom Skib fra Grönland, som havde sejlet til Markland, og atten Mand derpaa	48

